Dissabte, 29 d'agost del 1936
Any II Núm. 268
Redacció i Administració: Ronda Universitat, núm. 25. Impremta: Tallers, núm. 48. Telèfons: 14446 — 22122
BARCELONA
PREU: 15 CENTIMS

ULTIMA HORA

INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 8:
La lluita al Guadarrama

"Aquí també lluitem per la solució dels problemes que planteja la nova marxa de l'economia...", diu el cap del Govern

Aquest matí han visitat el president del Consell, senyor Casanoves, l'almirall de l'esquadra alemanya, contralmirall Von Boehm, comandant del creuer «Nuremberg», acompanyat del cònsol del seu país, i el delegat de la Creu Roja Internacional de Ginebra, acompanyat del comandant Stain.

El cap del Govern, senyor Casanoves, ha rebut els informadors i després de saludar-los, els ha donat compte de les visites rebudes i ha afegit:

—Aquí seguim treballant. Les impressions que tenim de tots els fronts són excellents i aquí lluitem també en la solució dels problemes que planteja la nova marxa de l'economia diguem-ne dirigida.

El senyor Martí Esteve —ha acabat dient el senyor Casanoves— segueix a Madrid amb una missió del Govern de la Generalitat i dintre d'uns dies tornarà a Barcelona.

Dit això, el senyor Casanoves s'ha acomiadat dels informadors.

Tot per al front!!!

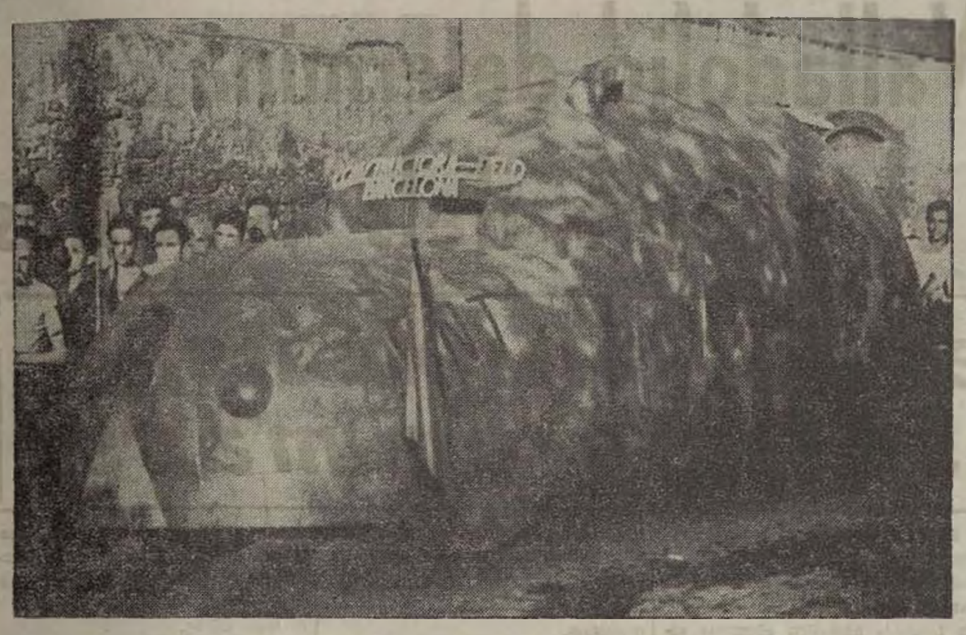

Nou model d'auto blindat, construït a Barcelona, que va destinat a augmentar el poder ofensiu de les nostres forces del front aragonès (Sagarra)

Un trimotor abatut, prop de Còrdova

LA CIUTAT ANDALUSA ESTA TOTALMENT A LES FOSQUES

Montoro, 29. — A Torres Cabreras, dos aparells lleials han sostingut un sensacional combat amb un trimotor facciós. Aquest combat aeri ha estat presenciat pels nostres soldats d'artilleria.

Les metralladores han funcionat incessantment. De sobte, l'avió enemic ha iniciat un descens i ha entrat en barrina envaït per una densa columna de fum. El trimotor ha quedat reduït a cendres.

S'han destruït quasi tots els mitjans de conducció d'electricitat de Còrdova, per la qual cosa ha quedat a les fosques totalment la capital andalusa.

Cada dia s'estén més l'agitació al Rif

Es preveuen greus esdeveniments

Tànger, 29. — Continua estenent-se per tot el Marroc l'agitació i en molts casos es registren incidents que constitueixen una veritable revolta, fins al punt que aquest esperit d'agitació que es manifesta en la població indígena fa preveure esdeveniments greus.

Els rifenys es neguen a enrolar-se a les tropes de Franco. Els oficials de fer el reclutament d'indígenes es veuen desassistits completament.

L'agitació s'estén de dia en dia per tot el Rif.

La Legió Estrangera, propietària de gran part del territori, car és mestressa de gran nombre de granges i finques de conreu amb les quals atén el proveiment dels legionaris, està en perill de perdre les seves propietats.

Les famílies dels oficials, no considerant-se segures al territori del Marroc, s'estan preparant per abandonar-lo. Al mateix temps ha sorgit un cert esperit nacionalista que va guanyant ràpidament la joventut.

Un atac rebel al front d'Irún és rebutjat amb gran violència per les milícies

San Sebastián, 29. — Al front d'Irun, a la tarda, l'enemic es decidí a atacar les posicions lleials pel sector de Sant Marçal, i fou rebutjat enèrgicament i amb gran violència per les milícies, que causaren en les files enemigues gran nombre de baixes.

L'artilleria lleial està situada davant una caserna d'Oviedo

Madrid, 29. — Un membre del Comitè Nacional del Partit Socialista, ha referit a un redactor de «El Socialista», els perills que hagué de córrer per a poder sortir d'Oviedo.

Referint-se a la situació a la capital asturiana ha dit que allí es disposa d'existències d'arròs, mongetes, llenties, cigrons i farina; però no hi ha res més.

L'aigua escasseja i a la població i a les forces se'n facilita mig vas per a tot el dia i per a totes les necessitats. S'ha acabat amb les reserves de conserves.

S'han registrat nombrosos casos de tifus i disentèria.

Un avió facciós que volà fa pocs dies damunt d'Oviedo, deixà caure un farcell que contenia vacuna antitífica.

Ha dit també que són en molt crescut nombre els elements d'esquerra i d'organitzacions obreres que estan detinguts.

Actualment, s'han acabat aquelles ostentacions feixistes dels primers dies; i cada dia que passa apareixen més fusells i armament abandonat a les places i carrers de la població. Així mateix són molts els qui a més de l'armament abandonen el braçal feixista.

El comandant Caballero exerceix les funcions de governador civil.

Els obrers i funcionaris han estat requerits perquè signin la seva adhesió i el que s'hi nega és empresonat.

Els facciosos ja no tenen a poder seu ni tan sols el que es pot anomenar casc de la població ja que les nostres avançades estan ja davant de la caserna de Judín, on està instal·lada l'artilleria.

El sanatori del Naranjo és a mans de les forces lleials.

A les nits, ambdues forces s'insulten; i els minaires hissen un pernil per a demostrar als assetjats com s'alimenten, i com que els assetjats estan morts de fam, això els irrita molt.

Les forces assetjadores tenen ordre de no disparar contra els assetjats mentre no avancin, i quan això ocorre, immediatament és tallat l'avanç amb un tiroteig que impideix els rebels de donar una passa.

L'aviació ha bombardejat intensament Sevilla, Granada, Còrdova i Càdiz

Màlaga, 29.—L'aviació ha castigat duranment Sevilla, Granada, Còrdova i Càdiz, i ha causat destroces a les casernes i a aeròdroms i a aparells rebels.

Quan els aparells lleials tornaven a la seva base es trobaren amb un avió enemic, al qual han abatut.

Prosseguéixen els moviments per a estrènyer els cercles de Granada i Còrdova. La impressió que es té és que es prendran qauestes places en un termini molt breu.

Gil Robles ha arribat a Burgos

ES DECLARA SOLIDARI DE L'ESPANYA DE FRANCO I MOLA

Baiona, 29. — Ens comuniquen de Burgos que ahir a la tarda, procedent de Portugal, arribà a aquella ciutat el cap de la C. E. D. A., Gil Robles.

S'entrevistà amb Mola a Valladolid i és molt probable que avui es trasladi a Salamanca. Els periodistes li preguntaren si s'adheria totalment al moviment nacional de Franco i Mola i contestà:

«Estic amb Espanya, i Espanya és aquí.»

Contestant a d'altres preguntes dels periodistes, Gil Robles digué que no veia possible una mediació entre els belligerants. El cap de la C. E. D. A. ignora si s'establirà a Salamanca o retornarà a Portugal.

Tararíííi! El matí en un campament del front aragonès. La corneta assenyala el començament de la jornada militar. D'aquí a cinc minuts estaran en peu els defensors de la República (Cama-Sol)

Al front de Somosierra, les forces lleials rebuigen victoriosament un atac enemic

Madrid, 29. — En el dia d'ahir, al lloc del front de Somosierra, on operen les columnes de Perea, Galan i del Rosal, s'intentà un atac per part dels facciosos, el qual fou contestat adequadament i se li ocasionaren algunes baixes, el nombre de les quals no s'elevà considerablement per haver-se retirat l'enemic davant la resistència de les nostres forces.

El combat durà dues hores; i la contraofensiva no es féu esperar. Unes hores després, les nostres forces eren les atacants. Les nostres tropes portaren als sediciosos la sensació, la seguretat de la potència de les forces lleials a la República.

En aquest front fou detingut un sergent de Transmissions que comunicava amb els rebels.

També a aquest front entre Talavera i Valdetorres, ha caigut un avió rebel.

Els lleials s'han apoderat d'Apiés, a deu quilòmetres d'Osca?

Sipau, 29, sis tarda. (Urgent.) — En aquest moment m'acaben de comunicar, si bé no he tingut temps ni mitjà de poder-ho confirmar oficialment, que una avançadeta del sector Nord la passada nit va avançar amb tota mena de precaucions per la línia de San Julián i aconseguí apoderar-se de la població d'Apies, que es troba a 10 quilòmetres de la línia de Jaca.

De confirmar-se aquesta notícia, assenyalaria un gran triomf, tota vegada que queda tallada una nova carretera i els facciosos estarien acorralats.

També m'han dit que a la mateixa línia ha estat abatuda una avioneta feixista, la qual ha caigut molt a prop d'Apies.—Aymamí.

El diari, article de primera necessitat

"DIARIS! DIARIS! PORTEU DIARIS?" Aquestes són les paraules màgiques, gairebé el crit de les nostres tropes, de les nostres heroiques columnes, que esperen amb ànsia noves, aquelles noves que els omplen de coratge per a seguir lluitant i que posen de manifest la covardia de l'enemic i l'èxit creixent de les tropes lleials. El diari és, per al qui lluita al front, un article de primera necessitat, un paper escrit pels seus amics de la reraguarda que l'anima i fins distreu les seves hores de lleure, de descans, al front aragonès, a les terres de Mallorca. Ara, a la Plaça de Catalunya, a la caseta on hi havia una de les oficines de l'Olimpíada Popular, hom recull, en nom de les Milícies Antifeixistes, tots els diaris que hi duen els ciutadans amb destinació al front. El bon barceloní, després de llegir el periòdic, entra a la caseta de la cantonada del carrer de Vergara i el deixa tot dient: "Teniu, per als germans del front", i n'omple els marges amb paraules encoratjadores, amb versos, amb mots amables de salutació. I uns quants homes, els anònims lluitadors de la reraguarda, ordenen i envien cap al front aquests diaris, article de primera necessitat per als que hi lluiten. (Foto Centelles)

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA
INFORMACIÓ • CRÍTICA • REPORTATGE

Metrallats per l'aviació, un contingent de 300 regulars i forces de cavalleria resta reduït a 25 homes

Madrid, 29. — Uns veïns d'Aldea Vieja s'han presentat al general Mangada i li han comunicat que el coronel facciós ferit en l'últim combat ha estat traslladat a Valladolid.

Sembla que es tracta del coronel García Escámez.

En el referit combat, els nostres avions passaren davant l'enemic per feixistes, la qual cosa facilità la nostra actuació ocasionant en les fileres rebels crescut nombre de baixes fins a l'extrem que un contingent de tres-cents regulars · forces de cavalleria quedà reduït a uns vint-i-cinc o trenta homes.

"El Ideal", de Granada, al servei dels facciosos, no mira prim en donar notícies

«El Ideal», de Granada, òrgan dels facciosos, explica tot el que li ve de gust. No mira prim i tira pels descosits. En un número que ha arribat a les nostres mans hi veiem publicades notícies així:

«El regimiento de Infantería número 1, de guarnición en Madrid, se ha sublevado contra el Gobierno marxista. La primera medida adoptada por este regimiento ha sido apoderarse del Banco de España para evitar el continuo saqueo a que éste era sometido por las fuerzas marxistas.»

«Las fuerzas del general Mola han sostenido una gran lucha con elementos marxistas, que era mandados por el conocido comunista Mangada. Estos fueron derrotados por una columna mandada por el general Escamet, que les hizo quince muertos i veintidós prisioneros.»

I tot és igual. Si no fos tan tràgic aquest moment, n'hi hauria per a fer-se un panxó de riure.

Victòria lleial a les portes de Terol

Segorb, 29 (del corresponsal Blanquer). — Ahir, a dos quilòmetres de Terol, una avançadeta capitanejada per «Pancho Villa», de la C. N. T., va entaular combat amb els facciosos de Terol. En aquest combat es va causar a l'enemic 50 baixes. Entre els morts figura un comandant de la guàrdia civil. Hom creu que en aquest combat va morir «Pancho Villa».

* * *

En un accident d'automòbil entre Sagunt i Puzol, ha mort el torero Jaume Pericàs. Així mateix han mort, a conseqüència de l'accident cinc o sis persones més, de les quals s'ignora el nom.

ILYA EREMBURG ES A BARCELONA

Ahir, procedent de França, arribà a la nostra ciutat el famós Ilya Eremburg, la carta oberta del qual a Miguel de Unamuno publicàrem en una passada edició:

Eremburg ha vingut al nostre país formant part d'una comissió cinematogràfica soviètica que filmarà un documental de l'alçament del poble contra el feixisme.

Aquesta comissió romandrà dos dies a la nostra ciutat i immediatament sortirà cap als fronts de lluita.

L'almirall del vaixell alemany "Nurenberg" ha complimentat el President Companys

Els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat han estat rebuts aquest migdia pel secretari de la Presidència, senyor Moles Marquina el qual els ha manifestat que S. E. havia passat el matí al seu despatx particular de la Residència treballant i que en nom seu el conseller d'Economia, senyor Terradelles, havia rebut l'almirall del vaixell alemany «Nurenberg», ancorat al nostre port, acompanyat del cònsol del seu país i un delegat de la Creu Roja Internacional de Ginebra.

L'antic convent de Valldonze la serà habilitat per a presó de dones

El Comité de Presons s'ha incautat de l'antic convent de Valldonzella, a Sarrià, amb objecte de destinar-lo a presó de dones.

Com que l'edifici és de grans proporcions, la meitat del local es destinarà a presó femenina i la resta a reformatori de joves delinqüents.

La incautació es portà a cap ahir per part del president del Comité i del conseller-regidor de Circulació, senyor Bernades.

ULTIMA HORA

prega a tothom que hagi d'enviar-nos notes, avisos, etc., que ho faci amb l'anticipació necessària. Això ens evitarà d'haver de deixar sense publicar moltes gasetilles que ara fan tard.

S'HA FET JUSTICIA

Han estat executats els set processats d'Alcalà d'Henares

Madrid, 28. — Aquest matí s'ha executat la sentència que es dictà ahir contra els set processats pels successos a Alcalà de Henares.

La situació dels rebels és gravíssima

El coronel facciós Yagüe demana voluntaris portuguesos

Londres, 29. — El «Manchester Guardian» publica el que segueix del seu corresponsal a Lisboa:

«El coronel Joan Yagüe, comandant militar rebel de Badajoz, ha pregat a la premsa portuguesa la publicació d'una crida perquè acudeixin voluntaris per a l'organització de les files rebels. El coronel diu en el seu comunicat que la situació és molt greu i necessita combatents per a poder continuar la campanya.»

UN OBUS DELS REBELS HA CAIGUT A HENDAIA

Biriatou, 28. — A les set i vint minuts de la nit, hora francesa, un projectil llançat per una peça rebel ha caigut a Hendaia, al jardí d'un hotel, sense que, afortunadament, fes explosió.

El fet ha causat gran emoció.

No es sap res d'una columna de regulars que anava a passar-se als lleials

Cerro Muriano, 29. — La columna de Regulars que anava a passar-se a les nostres files, com s'havia dit, ha estat internada, per ordres rebudes de Sevilla, a Còrdova, i no s'ha sabut res d'ella.

La Cambra de Comerç Espanyola de París, al costat del Govern legítim

París, 29. — L'ambaixador d'Espanya, senyor Albornoz, ha rebut la Junta directiva de la Cambra de Comerç Espanyola de París, presidida pel senyor Arbona.

Aquest ha dit a l'ambaixador que considera deure seu en els actuals moments d'excepcional gravetat per a la pàtria manifestar la incondicional adhesió al règim republicà i al Govern legítim de la nació.

L'ambaixador li ha contestat i ha agraït aquestes manifestacions de fidelitat, i ha remarcat que no solament és ambaixador del Govern, sinó representant de la mateixa Espanya i que estava disposat a posar la cura més especial per a la defensa dels interessos del poble espanyol.

Els rebels han abandonat Oyarzun

Irun, 29. — S'han donat ordres molt severes a la frontera espanyola per tal que ningú pugui travessar-la.

Es sap que els governamentals han bombardejat violentament Oyarzun i els rebels sembla que han abandonat una part de la població i es concentren pel seu voltant.

Andoain ha estat ocupat pels milicians del Front Popular.

En entrar aquests al saló de l'Ajuntament es trobaren amb un home d'edat avançada, llargues barbes, aire cansat i ulls brillants que demostraven el seu estat febrós. Era un dels que combatien als rengles del Terç.

Digué que feia vuit anys que vivia al desert, a la zona espanyola del Marroc, i era sergent de metralladores a les ordres del comandant Luis Carbonell.

Digué el següent: Obligat pels oficials, he lluitat contra la República, però ara se m'ha presentat l'ocasió i em passo als rengles lleials. Molts dels meus companys són, com jo, contraris als ideals feixistes i carlistes i senten molta simpatia pel Front Popular.

Ara vull figurar entre els milicians i espero que se'm doni un fusell, puix que vull lluitar contra els rebels.

El vaixell "Maruchi" ha abandonat el capità i torna a Espanya

Boni, 29. — El vaixell espanyol «Maruchi», que estava ancorat en aquest port des del principi de la guerra civil, salpà anit ràpidament sense el seu capità.

La tripulació s'havia declarat en vaga des del primer moment i tenia presoner el segon de bord.

El capità s'havia instal·lat a la ciutat i fa uns dies que la tripulació se li queixava per no haver cobrat i desitjava retornar a Espanya amb el vaixell, però el capità els digué que ell necessitava l'ordre de l'armador per a poder salpar.

A La Línea, els feixistes han fet més de 300 afusellaments d'homes i dones

Gibraltar, 29.—L'enviat de «Chronicle» ha dit, respecte a allò que ha pogut observar entre els sublevats, que es troben les tropes desmoralitzades a la zona de Gibraltar i així és que es dediquen a cometre tota mena de bestialitats.

Els facciosos no es deturen davant de cap mena de turment, i els presoners són tractats amb refinada crueltat.

A La Línea han estat afusellades més de tres-centes persones d'un i altre sexe.

Milícies Antifeixistes Alpines de Catalunya

Segueixen sense descans els treballs d'ordenació coordinació d'aquestes noves milícies del poble, que tan important paper han de jugar en l'aixafament total del feixisme a les terres germanes d'Aragó.

Es de creure que per l'entusiasme amb què han estat acollides per l'element que per a seva especialitat en la muntanya ha de formar-les, és qüestió de pocs dies que es pugui fer ja la concentració per a la sortida de la primera columna.

Foc d'artilleria pesada contra Montearagón

Angüés, 29 (a dos quarts de cinc). Del nostre enviat especial, Josep Aymamí i Serra.

A les sis d'aquest matí hem saludat, a la sortida de Barbastre, el doctor Tomàs Ramon Amat, el qual marxava a visitar les instal·lacions sanitàries de les línies de foc. El doctor Ramon Amat anava en moto, mitjà de locomoció que usa per anar per les polsoses carreteres d'Aragó.

Nosaltres hem marxat al cap d'una estona vers el sector nord damunt d'Osca per a veure si passava quelcom. Hem anat altra vegada a prendre la carretera d'Osca que abans estava tallada per Las Cellas, i hem seguit per Lalueng a, La Perdiguera, Bespén, Antillon i Angués. Aquests pobles estan lligats per carreteres secundàries per les quals el cotxe va amb certa dificultat. A tot arreu hi ha control d'entrada i sortida. Ara ja no ens precisa mostrar la documentació. Ens coneixem.

—Salud y adelante! —diuen els encarregats del control.

—Es el cotxe d'ULTIMA HORA que marxa a fer informació al front.

—Aneu amb compte, que per aci, des que ha matinejat, hi ha una mica de maror.

—Les nits passades —interromp un altre— no se sentia res. Però aquesta nit, sí... Hi ha hagut tiroteig.

Mentre anàvem per la carretera, hem trobat guàrdies d'Assalt de Barcelona, els quals, amb les camioneres de la Companyia, anaven al front. En creuar-se amb nosaltres deien:

—Visca Catalunya! Salut a ULTIMA HORA i a «La Humanitat».

A primeres hores una canonada nostra del calibre 15 i mig ha caigut damunt de Montearagón. Tot seguit una altra canonada. Els artillers que serveixen aquestes peces són tots soldats i milicians de Girona.

—Han contestat, els facciosos, a les vostres canonades?—hem preguntat.

—Sí, han fet tres o quatre descàrregues, però amb mala punteria. Amb els prismàtics dels oficials s'ha pogut veure com els feixistes fugien i deixaven les peces abandonades.

Aquesta matinada se'ls ha castigat durament. Mentre els soldats disparaven, forces de milicians de les avançades han fet un atac a la descoberta i han aconseguit agafar moltes peces als facciosos.

Ens comuniquen que aquest migdia han estat conferenciant el coronel Villalba, Garcia Oliver, Albaladetrecu, el capità Guarner i algunes altres oficials. Després de l'entrevista, Garcia Oliver, Albaladetrecu, el tinent coronel Mena, el capità Guarner i altres han marxat a Sarinyena per tal de dinar. Tot seguit sembla que han tornat a Barcelona.

La traïció del governador de Valladolid determinà el triomf dels feixistes

Guàrdies d'assalt i obrers, afusellats en massa

Madrid, 29. — «Política» diu que dos soldats passats als nostres rengles en el sector d'El Reventón, han manifestat que el governador civil de Valladolid es negà a lliurar armes al poble, que angoixosament les demanava en els moments en què estava a punt d'esclatar la sublevació militar i feixista.

Els primers senyals de sublevació es registraren a la caserna de forces d'assalt. Començà amb un tiroteig entre els rebels i les forces que ocupaven la caserna.

L'oficial Martillo, amb les seves forces d'assalt, oposà resistència als sublevats.

Els facciosos afusellaren, al pati de la caserna, els oficials i guàrdies que es negaren a seguir-los.

Els obrers continuaven demanant amb angoixa armes, a la qual cosa es negà el governador civil, i en aquestes condicions únicament disposaven d'algunes pistoles.

Els obrers es feren forts amb l'escàs armament de què disposaven a la Casa del Poble, on es defensaren heroicament. Aviat començaren les detencions i les presons es veieren abarrotades.

Els facciosos s'apoderaren per sorpresa del Govern Civil i aviat afusellaren el governador, Landrove i el significat marxista Garrote.

Amb tota mena d'armament els facciosos es llançaren a l'assalt de la Casa del Poble, els ocupants de la qual resistiren fins a l'últim moment, i tots els que quedaren amb vida foren afusellats i els ferits, rematats. Al pal de la Casa del Poble hi ha hissada ara la bandera bicolor.

Si un avió lleial llança proclames, els feixistes prenen represàlies en la població civil; i quan l'aviació bombardeja Valladolid i causa víctimes, els feixistes afusellen elements esquerristes i obrers en grups de cinquanta.

Als feixistes se'ls abonen tres pessetes diàries i als soldats un cuproníquel. A tots se'ls deu la darrera quinzena.

De La Granja se sap que la situació és verament insostenible. L'acció de l'artilleria lleial contra els sublevats de La Granja ha estat i és molt eficaç.

El Negus està disposat a tornar a Etiopia

Demanaria que l'Abissínia occidental estigués sota el control d'Anglaterra, Suècia o Suïssa

Londres, 29. — El periòdic «Daily Herald» anuncia que l'emperador d'Etiopia està disposat a retornar al seu país. L'emperador es trasladaria a Gore, la nova capital, i demanaria personalment a la Lliga de Nacions que col·loqués l'Abissínia occidental, territori que posseeix una població de dos milions d'habitants, sota el mandat administratiu d'Anglaterra, Suècia o Suïssa.

La Justícia sota el nou ordre revolucionari

Eduard Barriobero no serà president de l'Audiència, sinó cap de l'Oficina Jurídica

Cada dia són més nombroses les persones que acuden a l'Oficina Jurídica per tal de presentar denúncies i fer reclamacions.

Aquest matí hem tingut ocasió de parlar amb el company Batlle, un dels elements més actius d'aquest organisme, el qual ens ha informat de la possibilitat de certs nomenaments.

—A conseqüència de la formació del Comité de Justícia —ha dit—, el Comité pro presos de la C. N. T. crida per telèfon el senyor Barriobero, el qual immediatament se'ns posà en tot i per tot a la nostra disposició. Aleshores entre els periodistes començà a circular la notícia que el senyor Barriobero anava a ésser nomenat president de l'Audiència. Això és completament falsa, puix que mai no s'ha pensat en això ni per part de la Generalitat ni per la nostra.

La C. N. T. no ambiciona càrrecs, i a més, l'actual President de l'Audiència, senyor Fernández Moreda, està detingut a Burgos i no fóra gens de prudent ni delicada la seva destitució.

—¿I aleshores el senyor Barriobero?...

—Exercirà el càrrec de cap de l'Oficina Jurídica, junt amb els lletrats que ja tots saben. Respecte a Angel Samblancat, serà designat per a un altre càrrec, ja que es va a crear un consell que estudiï les noves lleis que hauran de regir després del triomf del poble.

Altrament —ha acabat dient—, ja tots veieu que cada dia acudeixen més persones a les nostres oficines i totes elles treuen la impressió de la imparcialitat i justícia amb què s'atenen les denúncies.

ADHESIONS A LA GENERALITAT

Han visitat S. E. el President de la Generalitat, uns representants de delegats del Front Popular de Guipúscoa, els quals després de saludar el senyor Companys, li han fet present la seva adhesió.

També l'ha visitat el senyor Serra Hunter, el qual acompanyava una representació del Socors Roig Internacional. Aquests senyors han expressat al President la solidaritat dels seus pobles al poble de Catalunya, i han manifestat els seus respectes al President.

El senyor Companys ha respost amb senzilles paraules i ha fet avinent l'interès internacional de la lluita.

Quinze mil milicians de Cartagena arriben a Màlaga

Màlaga, 29. — Les forces arribades de Cartagena sumen un total de quinze mil homes i estan formades per infanteria i artilleria lleugera, ben equipades. Aquestes forces romandran en aquesta ciutat fins al moment que se'ls ordeni de marxar fins al front.

El president de l'Audiència Provincial, declarat cessant

A la Secretaria de l'Audiència s'ha rebut una notificació de la Conselleria de Justícia de la Generalitat, segons la qual es disposa que resti cessant el fins ara president de l'Audiència Provincial, senyor Vilches.

S'han celebrat diverses preses de possessió a l'Audiència

Aquest matí, a la Secció Quarta de l'Audiència, ha tingut lloc l'acte de la presa de possessió del magistrat del Tribunal Popular, senyor Lluís Moles Marquina, de recent nomenament.

Primerament es constituí la sala de Govern, composta pel president, senyor Pomares, el qual tenia a la seva dreta el fiscal accidental senyor De Jaime, i al magistrat senyor Pérez Martínez, i a l'esquerra els magistrats senyors Lluís Díaz i Frederic Parera. I tot seguit el secretari de l'Audiència ha llegit el Decret amb l'esmentat nomenament, i el President ha donat possessió del càrrec al nou magistrat.

Amb el mateix cerimonial s'ha donat possessió als relators recentment nomenats, senyors Juandó, Vives Gonzalez i Foreno.

Acabades les cerimònies, tots ells han complimentat al President del Tribunal de Cassació.

Dues fortes explosions per avaries en un transformador

A primeres hores d'aquesta matinada es sentiren unes fortes explosions al carrer de Vila i Vilà, cantonada al de Mata.

Personats uns agents de policia en aquell lloc es pogué comprovar que, a causa d'unes filtracions d'aigua en uns transformadors del primer dels esmentats carrers, s'havia produït un curtcircuit als isoladors i produí l'explosió en qüestió.

A conseqüència de l'avaria restaren de moment apagades les llums de Montjuïc i de l'Aeronàutica Naval però va procedir ràpidament a reparar-la per obrers de la fàbrica d'electricitat del carrer de Mata.

Dos que volien passar la frontera d'amagat

Procedents de Castelló d'Ampúries han estat conduïts a Barcelona, Agustí Fabrer Majada i Agustí Fabrer Pellicer, elements de dreta que semblà intentaven passar clandestinament la frontera.

Ambdós han ingressat als calabossos de la Comissaria General d'Ordre Públic.

Quatre acusats d'haver estafat sis milions de pessetes

Pel Jutjat número 12 ha estat dictat auto de processament i de presó contra Joan Giró Prat, Pere Giró Minguella, Josep Carbonero Torino i Josep Baldori, acusats d'haver comès una estafada de sis milions de pessetes.

S'ha assenyalat per a tots ells una forta quantitat per a la llibertat provisional i per a la responsabilitat civil.

¿Actuarà dilluns el Tribunal Popular?

Les peces separades que està traient el Jutjat especial que entén en el sumari pels passats fets revolucionaris passaran tan aviat com estiguin enllestides a mans del fiscal perquè aquest faci la qualificació i després seran lliurades al Tribunal perquè assenyali la data de la vista.

Hom té la impressió que la primera vista tindrà lloc dilluns i el més tard dimarts.

ES DISPOSA LA SINDICACIÓ OBLIGATÒRIA DELS CONREADORS

El conseller d'Agricultura i Proveïments ha redactat un Decret que disposa la sindicació obligatòria dels conreadors, els primers articles de la part dispositiva dels quals són:

Art. 1er. Tot conreador ve obligat a realitzar a través del Sindicat Agrícola dels definits per la Llei de Sindicats Agrícoles del 30 de març del 1934 de la localitat respectiva, la venda i en el seu cas la transformació dels seus productes agrícoles o ramaders, la compra dels generes que necessita per a les seves necessitats professionals, l'assegurança contra els diversos riscos que amenacen el seu treball i els seus béns i l'obtenció del crèdit necessari per a la marxa de la seva explotació agrícola.

Art. 2on. A les localitats on actualment existeixi un Sindicat Agrícola, la seva Junta o Consell Directiu vindrà obligat a donar entrada a tots els conreadors del terme municipal. Si el Sindicat no hagués procedit, encara, a adaptar els seus Estatuts a les prescripcions de les Lleis de Bases de la Cooperació i de Sindicats Agrícoles del Parlament de Catalunya, la seva Junta o Consell Directiu vindrà obligat a ajornar immediatament l'Estatut-tipus elaborat pel Servei de Cooperació de la Generalitat de Catalunya.

Art. 3er. A les localitats on existeixin dos o més Sindicats, hauran de procedir dintre del termini improrrogable de quinze dies a llur fusió, convocant a l'efecte l'alcalde una reunió d'associats als diversos Sindicats, en la qual es donarà compte d'aquest Decret i s'acordarà la fusió. La nova Junta o Consell Directiu ve obligat a donar entrada als restants conreadors del terme.

Si algun dels Sindicats Agrícoles que integren la fusió no hagués procedit anteriorment a la seva adaptació a les lleis catalanes sobre la matèria, prevaldran en l'entitat resultant de la fusió, els Estatuts del Sindicat que primerament hagués estat aprovat pel Consell Superior de la Cooperació.

Art. 4rt. A les localitats on actualment no existeixi cap Sindicat Agrícola, l'Alcalde convocarà, dintre del termini improrrogable de quinze dies, tots els conreadors del terme per tal de procedir a la constitució del Sindicat. En aquesta reunió, la qual haurà d'ésser convocada pels mitjans més eficaços, es nomenarà el Consell Directiu Provisional, el qual dintre del nou termini d'un mes haurà de tenir aprovats els Estatuts pel Consell Superior de la Cooperació.

El "Cristóbal Colón", rumb a Santander

Nantes, 29. — El vaixell espanyol «Cristóbal Colón» ha sortit de Saint Nazaire cap a Santander.

A Roma no tenen cap notícia d'una pròxima entrevista Mussolini-Hitler

Roma, 29. — En aquesta capital no es té cap indicació sobre el rumor circulat d'una entrevista entre Hitler i Mussolini, preparada pel regent d'Hongria, almirall Horthy.

Austria no participarà en cap front polític, ha dit el canceller Schuschnigg

Viena, 29. — El canciller Schuschnigg ha declarat els periodistes que el Govern austríac no té la intenció de prendre part a la creació d'un bloc o front polític i que no hi ha cap negociació en aquest sentit que impliqui la col·laboració d'Austria.

ULTIM MINUT

Unes flors al lloc on caigué Enric Fontbernat...

A l'hora de tancar aquesta edició han sortit de les nostres oficines de la Ronda de la Universitat una nodrida manifestació d'amics i companys del malaguanyat Enric Fontbernat que morí heroicament el dia 19 de juliol en l'assalt a la Mestrança d'Artilleria, per tal de dipositar unes flors al lloc on poordé la vida el nostre estimadíssim i inoblidable amic.

La comitiva s'ha adreçat al local de «La Falç», de la qual Enric Fontbernat era el soci número 1, i allà s'hi ha afegit nombrosos associats de la catalaníssima entitat. Tot seguit s'han adreçat a les Drassanes per a dipositar, en el lloc on caigué Enric Fontbernat, uns ramells de flors.

Feien costat a la vídua de Fontbernat el conseller d'Economia i Serveis Públics, Josep Terradelles, president de «La Falç»; els consellers municipals Ventós, Altaba i Rossell, els diputats Sauret, Soler i Bru, Comillera, Arnau i Cortina, i altres personalitats.

A la muralla de les Drassanes, una gran gentada esperava la comitiva. En un moment la paret ha quedat coberta de flors, portades per un gran nombre d'entitats polítiques i culturals. El diputat Soler i Bru, en nom d'ULTIMA HORA i de «La Humanitat», ha dit unes paraules emocionades.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

El que duen ELS DIARIS AVUI

La llengua catalana ha triomfat definitivament

LA HUMANITAT insereix un article de Rovira i Virgili, en el qual observa que «existeix un senyal per a comprovar l'avanç o retrocés d'un ideal patriòtic: l'idioma. I bé: quan ha arribat l'ús del català a una major difusió pública? Quan ha estat més efectiva la sobirania de la nostra llengua? La gairebé totalitat de les forces populars usen el català normalment, i les que no l'usen encara gaire, el respecten. Als rètols, en els impresos, en els cartells, en la premsa, el català, triomfa. La crisi de certes manifestacions literàries i culturals, que no es limita pas al nostre llenguatge, és passatgera. El fet evident, innegable, és que la llengua catalana apareix avui, més que mai, com la llengua de Catalunya. Ja no s'amaga, avergonyida o esporuguida. S'exhibeix amb la confiança i amb el noble orgull de la seva legítima senyoria.»

"L'instint sanguinari agermana els rebels"

LA PUBLICITAT remarca la monstruosa barreja dels combatents rebels. «Carlins del Cristo Rey — diu—, lluiten al costat de mahometans beneits pels bisbes facciosos; els que pretenen regenerar el país al crit de ¡Arriba España! es donen la mà amb els indesitjables cosmopolites del Terç. Capellans, moros, militars, carlins, senyorets de Falange, s'acollen i es barregen per a matar esquerrans i obrers espanyols. L'instint sanguinari, l'odi homicida els agermana. Tota aquesta amalgama de races, religions i civilitzacions s'agita en el mutu engany, en la deslleialtat per sistema. En cas de guanyar, qui seria el victoriós entre ells? El rifeny que tornaria a imposar la seva llei a Espanya? El carlí violent? La clerecia guerrera? El legionari desqualificat?»

"El poble espanyol i el poble marroquí es senten units davant d'un mateix enemic"

LA BATALLA observa que avui «el problema de Marruecos adquiere nuevamente una importancia de primer orden. En Marruecos español se ha levantado en armas el general Franco. Este representa el espíritu de la España monárquica e imperialista. Es un legítimo representante de los opresores del pueblo marroquí. No puede ser jamás su amigo, sino su enemigo. El pueblo español es, por el contrario, el amigo y aliado del pueblo marroquí. De nuestra victoria sobre el fascismo depende la libertad de los marroquíes. Nuestra emancipación y nuestra libertad son su emancipación y su libertad. Estamos unidos, frente a Franco y a todos los generales fascistas, por una causa común.»

TARRAGONA, CONTRA EL FEIXISME

Sortida d'un grup de seixanta milicians pertanyents a Esquerra Republicana de Catalunya, al cap dels quals va l'alcalde d'aquella ciutat, Joaquim Fort, cap al front d'Aragó. A la fotografia, Joaquim Fort i un grup de milicians abans de sortir cap al front (Hermén-Vallvé)

Per a despeses de guerra

180 milions de crèdit al Banc d'Espanya i al Centre de Contractació de Moneda

DECRET

Per tal que el Govern de Catalunya pugui subvenir com cal a les despeses de guerra i atencions de campanya, la compra de matèries per a la fabricació d'armaments i municions i atendre el desenvolupament de les activitats industrials i comercials de la nostra terra,

A proposta del conseller d'Economia i Serveis Públics, interí de Finances, i d'acord amb el Consell,

DECRETO:

Article primer. Es facultat el conseller d'Economia i Serveis Públics, interí de Finances, perquè, en nom i representació del Govern de la Generalitat, requereixi:

a) La Sucursal del Banc d'Espanya a Barcelona perquè obri un crèdit de CINQUANTA MILIONS DE PESSETES a favor d'aquest Govern per tal de subvenir les despeses de guerra i atencions de campanya i també per necessitats de caràcter econòmic que les circumstàncies imposin.

b) La Delegació del Centre Oficial de Contractació de Moneda de Barcelona perquè obri un crèdit disponible a París de TRENTA MILIONS DE FRANCS a favor d'aquest Govern per tal d'atendre a la compra d'efectes de guerra i de matèries per a la fabricació d'armaments, municions i altres elements indispensables per a la lluita.

c) La Delegació del Centre Oficial de Contractació de Moneda a Barcelona perquè, d'acord amb el Govern de la Generalitat, pugui donar als comerciants i industrials de Catalunya les autoritzacions de compra de moneda estrangera fins a l'equivalència de CENT MILIONS DE PESSETES, amb destinació a l'adquisició de primeres matèries i altres articles que calgui importar de l'estranger per a les necessitats normals de la indústria i del comerç de Catalunya.

Article segon. La justificació de les partides que siguin disposades amb càrrec als crèdits a què fan referència els apartats a) i b) de l'article anterior, serà feta de conformitat amb les disposicions de la Llei de Comptabilitat vigent.

Barcelona, 28 d'agost del 1936.

Lluís Companys. — El conseller d'Economia i Serveis Públics, interí de Finances, Josep Terradelles.

DELEGATS DE LA GENERALITAT A LES SUCURSALS DEL BANC D'ESPANYA

En virtut de les facultats concedides per l'article segon del Decret de data 27 d'agost corrent,

He resolt:

Primer. Nomenar delegats del Comissari de la Generalitat al Banc d'Espanya els senyors següents:

Joan Llevadot i Estrader, a Tarragona. Josep Surís i Soler, a Girona. Josep Vidal i Ruiz, a Lleida. Rafael Mestres i Llevat, a Reus. Domènec Pinyana i Homedes, a Tortosa.

Segon. Són funcions d'aquests Delegats les següents:

a) Establir i trametre al Comissari de Barcelona la situació general i de liquiditat de les Sucursals respectives. La primera situació haurà d'ésser tramesa dintre el termini de dotze hores següents a la presa de possessió i les altres en termes i forma que siguin disposats a la Comissaria.

b) Executar les instruccions i ordres de la Comissaria i trametre-li les informacions referents a totes les activitats de la Sucursal respectiva i suspendre quan ho creguin convenient l'execució de les disposicions del personal directiu fins que per la Comissara es doni la resolució definitiva, i

c) Proposar a la Comissaria les innovacions, modificacions o alteracions que per a millor garantia del règim i eficiència dels serveis hagin de portar-se a terme.

Barcelona, 28 d'agost del 1936.

HAN PRES POSSESSIO DEL CARREC ELS COMISSARIS DE LA GENERALITAT AL BANC D'ESPANYA

El senyor Joaquim Bosch, acompanyat del senyor Pere Mas, Director General de Finances i del senyor Manuel Carrasco Formiguera, prengué ahir a dos quarts d'una del migdia possessió del càrrec de Comissari de la Generalitat a la Sucursal del Banc d'Espanya a Barcelona, per a la qual cosa ha estat designat pel Govern.

Li donà possessió la Direcció del Banc, bo fent constar l'adhesió de tot el personal, el qual, durant el temps anterior ja l'havia feta constar collaborant amb ell, al Conseller de Finances, en tots els moments que les circumstàncies ho han demanat.

El mateix han fet els altres Comissaris de la Generalitat a les diverses Sucursals del Banc d'Espanya a les comarques.

Andoain, ocupat per les milícies del Front Popular

Hendaia, 28.—Malgrat de les severes ordres prohibint el pas per la frontera, un enviat especial de l'agència Havas ha pogut arribar a l'Ajuntament d'Irun, sobre la qual ciutat els avions rebels efectuen constants vols.

Els governamentals han bombardejat profusament Oyarzún, fins al punt que els rebels han hagut d'abandonar parcialment la ciutat, i s'han concentrat al seu voltant.

S'anuncia de font fidedigna que Andoain ha estat ocupat per les milícies del Front Popular.

L'enviat especial ha parlat amb un milicià de llargues barbes i d'edat avançada. Es tracta d'un element del Terç que ahir desertà per a aportar el seu concurs a les forces lleials. Després de vuit anys passats als confins del desert de la zona espanyola gaudia del grau de sergent. Pertanyia a un regiment de metralladores i servia a les ordres del comandant Lluís Carbonell.

Aquest milicià ha declarat: «Sota pena de mort, els oficials em manaren que combatés contra la República, però ahir vaig aprofitar l'ocasió i he vingut a engrossir els braus rengles dels defensors de l'ideal de llibertat.

Molts dels homes del Terç no comparteixen les idees de feixisme. Són molts els que senten simpatia pels milicians del Front Popular.

Ara, amb gran satisfacció meva, em veuré convertit en un milicià de les forces del poble, i la meva aspiració total consisteix a tenir un fusell per a poder lluitar contra els tirans.»

El President Companys visita el senyor Lluhí

El poble aclama S. E. pels carrers de la ciutat

Ahir, a tres quarts de sis de la tarda, S. E. el President de la Generalitat sortí en automòbil del Palau per tal de visitar el ministre del Treball, senyor Lluhí i Vallescà, amb el qual celebrà una conferència. L'acompanyaven el comandant dels Mossos d'Esquadra, tinent coronel Gaveri, i el cap del Servei de Premsa, senyor ...là.

En travessar el senyor Companys la Plaça de la República, gran nombre de ciutadans que s'hi havien estacionat el feren objecte d'aplaudiments i altres manifestacions d'afecte i consideració. El mateix ocorregué en el transcurs del viatge per diversos carrers de Barcelona.

S. E., que es veié precisat diverses vegades a incorporar-se per tal de correspondre a les manifestacions d'afecte que se li tributaven, tornà al Palau de la Generalitat a les set.

FRONTO TXIKI-ALAI

DEMA, DIUMENGE:

Tarda, a les 4:

LUMI-ANGELITA
contra
SAGRARIO-AURORA

Detalls per cartells.

Ràdio C.N.T. F.A.I.

La Confederació Nacional del Treball i la Federació Anarquista Ibèrica, disposen d'una potent ràdioemissora, d'ona extra-curta, des de la qual s'apresten a realitzar una intensíssima campanya antifeixista i revolucionària.

Per a coneixement dels radiooients donem a continuació l'hora de les emissions, que és com segueix:

Dilluns. — De 5 a 6 de la tarda: alemany i esperanto. De 6 de la tarda a dos quarts de 10 del vespre: castellà i català. De dos quarts de deu a les 10: suec. De les 10 a dos quarts d'onze: italià.

Dimarts. — De 5 a dos quarts de sis: italià. De dos quarts de 6 a les 6: polonès. De 6 a dos quarts de 10: català i castellà. De dos quarts de 10 a les 10: rus.

Dimecres. — De 5 a dos quarts de 6: alemany. De dos quarts de 6 a les 6: portuguès. De les 6 a dos quarts de 10: castellà i català. De dos quarts de 10 a les 10: anglès.

Dijous. — De 5 a dos quarts de sis: rus. De dos quarts de 6 a les 6: lituà. De les 6 a dos quarts de 10: català i castellà. De dos quarts de deu a les deu: francès.

Divendres. — De 5 a dos quarts de 6: anglès. De dos quarts de 6 a les 6: suec. De les 6 a dos quarts de 10: castellà i català. De dos quarts de 10 a les 10: polonès i alemany.

Dissabte. — De les 5 a dos quarts de 6: esperanto. De dos quarts de 6 a les 6: italià. De les 6 a dos quarts de 10: català i castellà. De dos quarts de 10 a dos quarts d'11: francès i anglès.

Diumenge. — De les 4 de la tarda a les 10 de la nit: català i castellà. De les 10 a les 12 de la nit: francès, anglès, alemany, italià i rus.

Com Cartagena romangué fidel a la República

El segon maquinista que passà a contraalmirall de l'Arsenal

Eusebi Cimorra publica a «Mundo Obrero» el següent reportatge: «COMO CARTAGENA PERMANECIO FIEL. — Si Cartagena no hubiese permanecido leal, mejor dicho, si a Cartagena no le hubiese obligado la decisión, el arrojo y la serenidad de un puñado de marinos insobornables a permanecer fiel, el heroísmo de las dotaciones que pusieron en la defensa de la República nuestros acorazados, hubiese luchado con insuperables dificultades de aprovisionamiento.

Pero Cartagena —ya dominada la aventura del aeródromo de La Rivera, palpitantes y nerviosos los aparatos de Los Alcázares con mando bravo y leal —redujo a un tiroteo, allà, por la base de submarinos, la vileza de un almirantazgo traidor.

Nada — y todo — ha cambiado aquí. He preguntado a un marinero que hace la guardia por el general. Yo he oído nombrarle así. Confieso mi ignorancia en nomenclaturas marciales. Creo que la categoría exacta del general es la de contraalmirante de la Armada, con cargo de jefe absoluto en el arsenal de Cartagena.

Llega el general. Gorra blanca, dril gris, una fisura dorada en el fiel del corazón. Sonrisa. Sonrisa amplia y breve. Mira de frente, de lejos, con una mirada clara y serena; con una mirada que se habituó a otear lejanías; con una mirada de hombre acostumbrado a contemplar de frente el Océano, el peligro, la vida y la responsabilidad.

A uno le cuentan —el mismo general habló un poco, sencillamente, mientras sorbíamos un dedal de ginebra abrasada— la aventura de disparos y nervios, de energía y de triunfo.

—Yo no tenía fe —me ha dicho el contraalmirante— más que en el segundo comandante hombre de inflexible mentalidad republicana. El día en que se conoció la sublevación de Franco en África, aquí tomamos nuestras precauciones. Y ese día pregunté yo, para hablar con él, para cambiar impresiones, por el segundo comandante, y el segundo comandante había desaparecido.

Fué inútil rebuscar anhelosamente al oficial republicano. La señal del movimiento debía haberse producido en la base. Era preciso reunir inmediatamente a los compañeros de confianza. Lo temido iba a ocurrir.

Manuel Gutiérrez se dirigió al submarino «C-5», de donde era segundo maquinista. A bordo de él le aguardaban dos nuevos oficiales. El maquinista recorrió en un vistazo la cubierta. No había más que los dos oficiales. Tras de sus hombros, tocándole casi en la nuca con el vaho, un par de perfiles duros que vigilaban. Estaba prácticamente preso.

—¿Es usted el segundo maquinista del submarino?

—Sí.

—Está usted ante el nuevo comandante.

—No puedo reconocer a más comandante que a don Antonio Ruiz.

—Queda usted arrestado

Don Antonio Ruiz era el jefe republicano secuestrado. Hoy vicealmirante de la base naval de Cartagena.

EL NUEVO GENERAL. — Después, los maquinistas, percatados de la traición de los jefes, ya en plena decisión de acogotar el golpe, organizan la defensa de la base. Ruiz ha sido puesto en libertad. Los traidores tienen miedo; un miedo que estalla en la noche de disparos que ha desatado alguno enloquecido ya. Desde el «C-5» parapetados en las colchonetas, se sostiene el fogueo. Corre Gutiérrez, al hilo de la sombra, hasta la entrada a las oficinas del arsenal, por cuya escalera rueda agujereado un uniforme blanco. En los cristales se chafan las estrellas estupefactas de los impactos.

Se derriban al pecho las cabezas vencidas, y sueltan las manos culpables las pistolas sin honor. Entre fusiles marineros, los jefes traidores quedan apresados.

Se grita «¡Viva la República!» con la garganta, con los puños, con la conciencia y con la piel. En el «C-5» el júbilo victorioso tiene un ronco clamor, que Manuel Gutiérrez en pie, gesticulante la mano, que quiere imponer silencio, domina:

—Camaradas: Hemos vencido a los falsos jefes y oficiales que querían arrastrarnos a un ataque a la República y al Gobierno legítimamente constituído. ¿Estáis vosotros dispuestos a seguir luchando por la libertad y la justicia?

—¡¡¡Sí!!!

—Pues adelante. Elegid vosotros mismos al jefe del Arsenal.

Y, por aclamación, Manuel Gutiérrez fué nombrado jefe del arsenal de Cartagena. Un nombramiento nacido de la confianza, de la estimación y de la fe consciente de los marineros.

TRABAJAR MAS Y MAS. — Es formidable, elocuente y aleccionador cómo el general, general por méritos de competencia de energía y de lealtad, ha sabido adaptarse a las exigencias de unas circunstancias insuperablemente graves y dramáticas. Estamos ante un jefe. Un jefe auténtico, hijo de nuestra clase, tan firme, tan seguro, tan inteligente como cualquiera de los que ha parido en esta hora la entraña popular.

Me acompaña — resquicio de atención abierto en sus ocupaciones agobiadoras — en la visita al arsenal.

El arsenal trabaja a pleno rendimiento de dinamos y poleas. Suda el aceite espeso la jornada incansable. Ni un segundo se detiene la diastre de los motores, ni un minuto deja un «mono» azul de comparecer ante la maquinaria complicada y moderna, con esa magia de la mecánica actual.

Es magnífico el esfuerzo de estos obreros, a los que el general estimula con su consejo, con su presencia, y, si fuera preciso, con su inexorabilidad.

Nadie ha levantado la vista al presentarnos nosotros. La jornada no permite un segundo de distracción. Se quiere espolear al tiempo con un frenesí creciente. Mañana hay que rendir más y más... ¿Son, en realidad, veinticuatro horas al día?

—Trabajan tres equipos — me dicen—, que se renuevan constantemente. Ellos saben que la República, la libertad, necesita de sus músculos.

Sangre negra de dinamita para el exterminio de los miserables que han obligado a que los hombres que supieron ganar sin un tiro tengan que poner todo su ahinco en los instrumentos de matar.

Traen una noticia al contraalmirante. Me aparto unos pasos. Sólo oigo — inevitablemente — la contestación del general:

—Si se funde otra sola siquiera, como primera medida, por lo menos, le meteremos en la cárcel. No deje de decírselo usted.

Es el lenguaje de la guerra. Es la dureza de la lucha. Es la expresión magnífica y simple del hombre que sabe que la lenidad, la apatía o la impericia son enemigos que hay que eliminar también. No puede haber ni neutrales ni espectadores; no puede haber quien no ponga toda su vida, toda su fuerza, toda su sangre en la batalla contra el fascismo. Y quien no lo haga así, es de cualquier modo un enemigo y un traidor.

DISCIPLINA Y CONFIANZA. — —¿Qué experiencia ha obtenido usted desde que ocupa el cargo?

—Todo el mundo puede ver que aquí ni se ha relajado la disciplina, ni nadie dejó de cumplir — mejor dicho, de superar su obligación. Yo no podía dudarlo un momento. Mis compañeros han comprendido que las jornadas que vivimos deben caracterizarse por una rígida, por una severa, por una inquebrantable disciplina. Los que estamos en cargos de responsabilidad, hemos sido elegidos por los que tienen que obedecer. Mientras yo disfrute de la confianza de mis compañeros, seguiré en mi puesto, manteniendo este espíritu fundamental de disciplina. Cuando no, debo ser substituído por otro que pueda continuar, en la confianza unánime renovada, ese postulado indeclinable.

Es estrictamente justo lo que dice el general. Yo he visto la empalizada de bayonetas de la guardia formarse ante él, y en la ceremonia que ha reivindicado su verdadero valor, la expresión solemne de adhesión, de acatamiento y de disciplina a los nuevos modos que el proletariado impone a la República democrática.

Ante los militares y marinos del pueblo, el pueblo bien puede elegantemente hacer guardia de honor.»

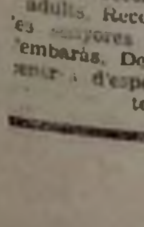

VITEFOSFOR
(GRANULAR)

Poderós reconstituent per a nens i adults. Recomanat especialment a les senyores durant el període de l'embaràs. De venda als principals centres d'específics i farmàcies de tot Espanya

Volen vi i els envien escapularis

Cap a Somosierra, va sortir de Burgos —ciutat on dominen els facciosos— un tren que transportava tabac, paper, llapis, escapularis, creus, llaunes de sardines... tot per als militars feixistes! Escapularis, creus, llaunes de sardines. Ja tenen per anar fent una temporadeta. De totes maneres, creiem que els feixistes haurien preferit ampolles de conyac, de whisky, de mançanilla. Els escapularis no són bons per a beure.

L'odissea del vaixell petroler "Campero"

En passar a l'altura de Ceuta estigué a punt d'ésser descobert pels facciosos

Alacant, 29. — Per una confidència es va saber que a Casablanca estava detingut el vaixell petroler de la Campsa «Campero». El governador, obtinguda l'autorització necessària, designà com a delegat especial per a la missió de rescatar el vaixell el representant del Front Popular a Alacant Francesc Vega Sànchez.

Vega reuní cinc homes, tripulants del vaixell «Petrolea». En arribar a Casablanca, la policia francesa va detenir, després de desarmar-los, durant tres hores, els enviats. La presència a l'aeròdrom del cònsol espanyol, Manuel Galan, i altres destacades personalitats espanyoles, arranjà l'incident.

Començaren les gestions de Francesc Vega el dia 16.

Heus aquí allò que va succeir al vaixell des de la seva sortida dels Estats Units:

Quan es trobava a l'altura del cap de Sant Vicente, va rebre un radiograma que ordenava al «Campero» que en lloc de rendir viatge a Màlaga ho fes a Las Palmas. Això causà estranyesa, tant més perquè el radiograma rebut procedia de Càdiz.

El capità reuní tota l'oficialitat. I quan semblava que estaven d'acord per a variar el rumb, la marineria protestà i va comminar el capità que si variava el rumb arribaria el vessament de sang.

El capità tractà de convèncer-los, dient que en lloc de Las Palmas podria ésser el punt d'arribada les illes Madera. Això féu desconfiar encara més els mariners addictes al règim, i, per últim, amb la contrarietat consegüent en l'oficialitat facciosa i bon nombre de mariners, triomfà el criteri dels lleials al règim. I a Casablanca arribà el «Campero», on fou objecte de la principal atenció per elements francament feixistes, que àdhuc arribaren a intentar la seva incautació, però aquest propòsit fou desfet per la policia francesa primerament i després definitivament per Francesc Vega i els seus companys.

Des del dia 3 d'agost fins al 19 ha romàs al port marroquí el «Campero». I des del 16 fins al 19 no cessaren les gestions de Francesc Vega fins a l'assoliment del rescat del vaixell.

Quan ja semblaven vençudes les dificultats per part de la tripulació facciosa, sorgí l'inconvenient legal de la policia francesa, que s'oposava a intervenir mentre no rebés ordres superiors que permetessin desallotjar el vaixell d'elements indesitjables.

Aquests arribaren a concertar un acord amb el cònsol. Acord que deixaren incomplert en arribar al vaixell amb la nova tripulació el camarada Vega. Aleshores sorgí la demanda per part del capità de 28.000 pessetes amb les quals pagar, segons ell, la tripulació que quedés en terra, a més de 7.000 per al consignatari espanyol, senyor Castella. Trenta-cinc mil pessetes en total, que foren demanades per Vega al governador d'Alacant, i que aquest s'apressà a enviar. Però com que no arribava l'ordre de pagament, llavors el feixista capità López de Castro augmentà les seves exigències fins a la suma de 125.000 pessetes, allegant que era allò el que, segons ell, havia de cobrar la tripulació que quedés en terra en concepte de sous i indemnitzacions.

El dia 19, a migdia, quedà finalment desallotjat el «Campero» de facciosos, i la nova tripulació, sota les ordres del capità senyor Rafael Larrazábal, es féu a la mar.

Quan es trobaven a unes deu milles de la costa s'ordenà a la marineria que es procedís a pintar el vaixell, canviant els colors de la xemeneia i mangueres. Aquesta precaució era elemental per a donar almenys l'aparença que es tractava d'un vaixell estranger o, si més no, distint al que salpà de Casablanca.

La navegació al llarg de tota la costa francesa es féu amb els llums apagats.

A la matinada de divendres, 21, el vaixell «Campero» era a Tànger, una mica apartat de la badia. En una llanxa, Vega i uns companys arribaren al port, desembarcaren i seguidament es traslladaren a la Legació espanyola.

A la tarda es reprengué el viatge cap a Espanya, i també amb els llums apagats es disposaren a passar l'Estret de Gibraltar, extremadament vigilat pels vaixells de guerra.

Enfront de Ceuta hi hagué un moment de perill, quan el reflector del creuer «Libertad» descobrí el «Campero», la qual cosa hauria pogut fer possible que aquest fos descobert des de Ceuta, suficientment artillada, com altres places del litoral.

El diumenge, a dos quarts de cinc del matí, arribaven a Alacant, on foren rebuts pel governador civil i elements del Front Popular.

A la nit, en un hotel, es celebrà un àpat en honor de Francesc Vega i tripulació del «Campero», el qual àpat es veié molt concorregut; hi assistiren el governador civil, l'alcalde d'Alacant senyor Carbonell, el senyor Vicenç Sol i representacions del Front Popular.

ELS ARTICLES DE PRIETO

Fa consideracions sobre l'espionatge

Madrid, 28. L'article d'Indaleci Prieto a «Informaciones» d'avui, es titula: «Consideracions sobre l'espionatge.»

Després de fer constar la diferència que existeix entre l'espionatge que es realitzava a la Gran Guerra i l'espionatge en la nostra lluita civil, relata diferents casos i anècdotes de la tasca d'espionatge. Relata el cas que quan el general Miaja fou rellevat del comandament de la columna que actua contra Còrdova, el dit general s'assabentà per ràdios facciosos del seu rellevament abans que li arribés la comunicació oficial.

També diu Prieto en el seu article que diumenge passat es cometé una gran imprudència. Al camp de Mestalla es concentraren 100.000 republicans i socialistes, i la concentració s'efectuà en un camp obert. L'aviació enemiga, assabentada d'aquesta concentració, podia haver volat sobre Mestalla i realitzar una espantosa carnisseria. Siguem cauts i posem fi a la nostra característica loquacitat. La fórmula és molt senzilla: ningú no ha de saber res del que no hagi d'intervenir personalment. Qualsevol llenguallarg, àdhuc sense proposar-s'ho, pot ésser un evident perill; perquè en la guerra civil sol haver-hi més espies que combatents.

Anuncieu a
ULTIMA HORA
El diari popular del vespre

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
AE ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA
INFORMACIÓ • CRÍTICA • REPORTATGE

PELLICULES

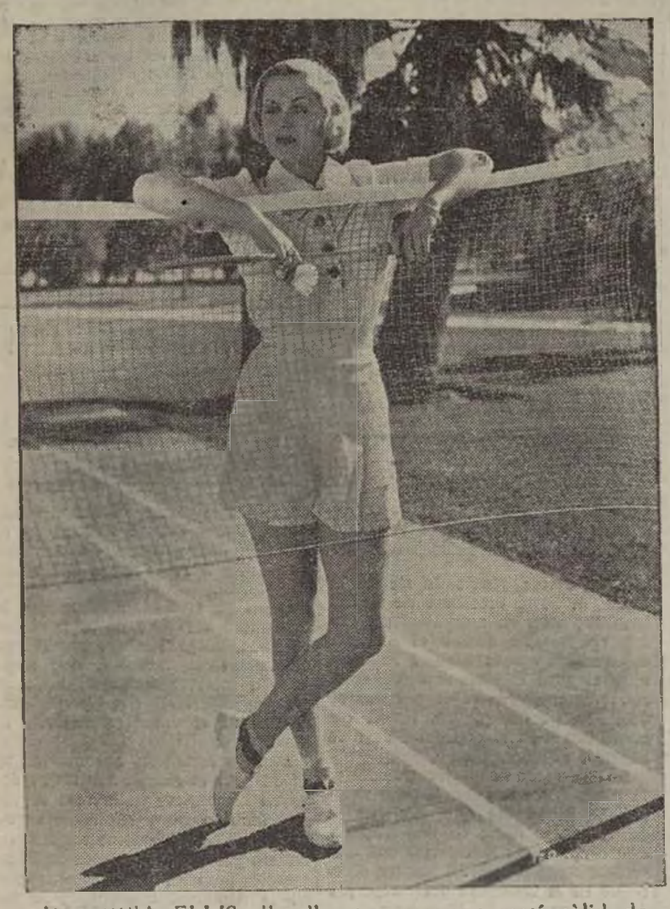

PATRICIA ELLIS s'ha llevat, en aquest matí càlid de Califòrnia, amb unes terribles ganes de no fer res. S'ha posat un vestit ben sumari i ha agafat la raqueta i una pilota amb plomalls, disposada a passar de la millor manera possible aquest matí calorós de la sensual Califòrnia...

"Episodios nacionales", un reportatge de la guerra civil als fronts de Guadarrama i Somosierra

Josep Maria Castellví, un dels nostres joves productors, acaba d'arribar dels fronts del Guadarrama, Ve de filmar, junt amb Juli Salvador i Ismael Nicto, per compte del Partit «Izquierda Republicana», un interessantíssim reportatge de les lluites fratricides que han provocat els elements de la reacció.

Hem parlat uns moments amb ell i amb la seva proverbial amabilitat ens ha donat a conèixer els detalls més interessants d'aquest admirable document històric que duu per títol «Episodios Nacionales» i que ve a constituir un dels films més complets de tots els que han estat rodats en aquest aspecte.

Primer de tot convé fer destacar que tots els elements que han cooperat en la seva filmació ho han fet gratuitament i que els beneficis que se'n treguin passaran íntegrament a profit dels Hospitals de sang del Front Popular.

Es tracta d'una cinta de llarg metratge, d'una durada aproximada d'hora i mitja. El seu contingut, a més de diverses escenes del moviment subversiu a Madrid, entre elles la de la caserna de la Muntanya, comprèn moments interessantíssims filmats als mateixos fronts de combat, cosa no realitzada fins ara per ningú en aquells llocs. El rodatge s'ha efectuat durant vint-i-un dies consecutius i de tot el celluloide utilitzat, que representa un grapat de milers de metres, se n'ha seleccionat el bo i millor.

Per tal que el reportatge fos realitzat amb veritable perfecció, Castellví ha treballat amb dues cambres: una a càrrec d'Ismael Nnieto i l'altra de Juli Salvador. D'aquesta manera ha aconseguit treure simultàniament escenes de conjunt i primers plans d'un interès i realisme extraordinaris.

Amb els seus experts collaboradors, Castellví ha passat pels fronts d'Alcalà de Henares, Guadalajara, Toledo, Somosierra, Guadarrama i Navalperal. De tots aquests llocs ha impressionat fotogrames impressionants, entre els quals abunden els filmats en ple combat.

A Madrid la projecció d'aquesta cinta ha assolit un èxit extraordinari, puix que, com hem dit, es tracta d'un veritable document històric. Elements de «Izquierda Republicana» de la capital de la República han arribat avui amb una còpia per tal de presentar-la dintre de pocs dies al públic de Barcelona. No cal dir que els beneficis de les recaptacions que s'obtinguin en els nostres locals passaran també a favor dels hospitals de sang.

Des d'aquestes columnes ens plau felicitar cordialment el bon amic i company Castellví, així com els seus collaboradors, Nieto i Salvador, que no han vacillat a exposar les seves pròpies vides per tal de poder donar als ciutadans de tota la Península aquest admirable treball.

I. M. i C.

SIGNES DEL TEMPS

A Hollywood va desaparèixent l'etiqueta rigorosa

Us vaig a explicar el que està passant actualment, sense que això vulgui dir qu tot de sobte no pugui ocórrer un canvi sensacional, ja que tot el que us digui pot quedar relegat a l'oblit, però almenys vull que sapiguen a què atenir-vos en relació amb allò que he observat a la ciutat del cinema, o sigui a Hollywood.

El primer que s'observa de sobte a Hollywood és que sembla haverse entronitzat la modèstia en la seva més exigent forma. Quasi es fa impossible imaginar-se Hollywood de nit poblat per una caravana de sirenes amb llargues mànigues i alts collis... Les famoses espatlles i els cossos temptadors coberts en la seva totalitat, sense donar ocasió a ningú de veure la meravellosa pell d'aquestes nois magnífiques de Hollywood.

Tot això resultaria més comprensible si Paris o Nova York ho haguessin decretat; però quan pensem que és una idea nascuda a Hollywood mateix, ens resistim a creure-ho. Mireu qualsevol revista elegant i trobareu models vestits de nit amb un ampli escot. Quant a les espatlles no existeix tal cosa com l'espatlla d'un vestit de recepció, puix que aquestes a temps que han desaparegut. Per tant, això és quelcom que Hollywood ha creat amb exclusivitat aquest estiu.

Tot l'esmentat anteriorment sembla justificar el que s'ha dit de la tendència que existeix a rebutjar tota idea d'etiqueta. Fins fa un mes cap cavaller no hauria tingut la idea de concórrer a una festa sense portar el smòquing. Ara, ni la meitat d'ells vesteixen de mitja etiqueta. I és clar, quan els homes insisteixen a descartar el frac o l'esmòquing l'únic que les dones podran fer és vestir-se a to amb els homes i portar mànigues amples i vestits sense escots.

Tant s'està estenent aquest moviment d'abolició de l'etiqueta, que tothom concorre al «Troccadero», al «Cocotal» o al «Blossom Room» en vestit de carrer o de visita com si volgués demostrar que l'ocasió no mereix altra cosa que la més accentuada senzillesa.

En els sopars seguits de ball, o sigui els «Dinner-dances», es veuen algunes xicotes que porten vestits sastre o vestits de carrer. El negre impera en tota classe de confeccions, i, sobretot hi ha milers de capells diminuts posats de qualsevol manera sobre els caps de les més boniques noies que mai s'hagin conegut. Entre les que hem vist vestides d'aquesta manera, esmentarem les que acompanyaven John Eldredge i Paul Draper, dos solters molt recercats... que mantingueren l'incògnit de qui eren les seves adorables companyes. També vestia de carrer Virgínia Bruce, que ballava amb César Romero; Glenda Farrell i la senyora Collins, esposa del director de la pellicula «Personal Maid's Secret», també vestia de carrer, i aquesta última portava un coll de color vermell rematat per una treneta d'or. De molta etiqueta solament veiérem una noia que ballava una rumba amb Louis B. Mayer, el director de la Metro. Vestia la desconeguda de ras de doble color de maragda i portava un ampli escot cobert a mitges per fileres de pedres precioses del Rin que després baixaven també de les espatlles fins a la cintura. Un efecte d'una sorprenent novetat!

Fins i tot, en les «premières» que són les ocasions en què Hollywood treu el seu luxe al carrer, ja es veuen vestits amb espatlles, mànigues llargues i sense escot. En l'última «première» Josephine Hutchinson anava amb un vestit de randes negres totalment cobert per les filigranes finíssimes de les seves blondes sedoses. Una altra de les que s'han proveït de vestits de nit que no es poden dir d'etiqueta, és l'elegant esposa del director Mervyn Le Roy, la qual llueia en l'última «première» un vestit d'una llana molt fina d'or, confeccionat amb un cos cenyit, sense escot, mànigues fins als colzes i una discreta obertura a l'espatlla.

De manera que Hollywood és la ciutat més modesta del món... almenys en els dies que correm.

Es veu que els temps no estan per etiquetes!

Linda LEATH.

Agost, 1936.

"MORENA CLARA", a la Biennale de Venècia

França ha contribuït a aquesta famosa Exposició Internacional veneciana amb «La Kermesse heroica», de Jacques Feyder, ja distingida amb un premi oficial francès: «Mayerling», Louis Pasteur», etc. Els anglesos han presentat «El fantasma va cap a l'Oest», de René Clair, i «Una dona sola», amb Anna Sten de protagonista i el Dr. Franke de director Alemanya ha tramès tres films: «Ave Maria», amb el cèlebre tenor Benjamino Gigli; «Traidors», de Ritter, i «El príncep estudiant». Holanda ha contribuït amb «Cautxú», de Rutten, i «Cors joves», de Linden Austria, Hongraria, Egipte i India, amb un film cadascú. I Espanya amb «Morena Clara».

Els models que lluirà Sybil Jason en "La petita dictadora" seran molt copiats

En la seva pellicula de debut titulada «La petita dictadora», la petita actriu Sybil Jason presenta alguns models fets de «gingham», que són encantadors per a assistir a l'escola i àdhuc per a les tardes dels dies festius, en què es concorre a les «matinées» dels cinemes. Els pantalons llargs denominats «slacks» són més aviat peces de vestir desprovistes de bellesa, però molt recomanables per a la comoditat, amb tot, Orry Kelly, el modisto de Warner Bros, ha creat uns estils exclusius per a Sybil, que segurament seran copiats per a nenes i jovenetes.

ROBERT FLOREY (a l'esquerra), director del film Paramount "Junts en la fugida" ("Till we meet again"), concedeix un descans als principals intèrprets d'aquesta cinta, HERBERT MARSHALL i GERTRUDE MICHAEL

La creació dels models que llueixen les estrelles de Hollywood és controla sempre pels modistes masculins

«No hi ha com un home per a vestir una dona amb elegància», declarà recentment Carole Lombard, una de les dones més elegants de Hollywood, que en l'actualitat apareix amb Fred MacMurray en «Concertina», un film Paramount.

«Les modistes no tenen èxit en aquest país», digué Carole. «A Hollywood, no es recorda que hi hagi hagut cap dona entre els creadors més prominents de les «toilettes» de les estrelles. La pròpia Gabrielle Chanel, que estigué una temporada a Hollywood, no assolí imposar-se entre les estrelles. Per la meva banda no se m'ocorreria comprar-me un sol vestit sense consultar a Travis Banton, i quan algú em felicita per l'elegància d'una de les meves «toilettes» faig extensives les felicitacions a Banton.

Es cert que la majoria de modistes tenen d'ajudants moltes dones i algunes d'elles són excellents modistes, però totes elles segueixen els dictats dels seus respectius caps.

«Joan Crawford, Norma Shearer i Greta Garbo porten les creacions d'Adrian. Orry-Kelly s'encarrega de vestir Marion Davies i Kay Francis, dues de les dones més elegants de Hollywood. Ginger Rogers s'ha col·locat recentment primer rengle de les dones més ben vestides, guiada per Bernard Newman, i Claudette Colbert i Marlene Dietrich es fien com jo, exclusivament de Travis Banton per a l'elecció de llur vestuari.

Jo crec que la raó de l'èxit dels homes està en el fet que la dona expressa inevitablement la seva pròpia personalitat, àdhuc quan tracta de crear per a d'altres dones. Potser serà una expressió subconscient de la gelosia que totes les dones senten entre sí. Però el cas és que els homes tenen més èxit que les dones com a creadors de modes. El que més admiro en Bonton, per exemple, és la seva extraordinària perspicàcia. Per a «Concertina» creà un grup de models l'elegància i distinció dels quals ningú no ha pogut ni podrà sobrepassar.»

"Els rurals de Texas" ens oferirà impressionants escenes a ple aire

En un pintoresc congost de les agrestes regions de Nova Mèxic, King Vidor dirigeix una banda de 250 pèls-roges i una colla de vaquers lliurats al ferotge combat entre indis i colons que constitueix una de les escenes més emocionants del film Paramount «Els rurals de Texas».

Per a representar aquesta històrica batalla entre indis i rurals, que ocorregué el 1876, la Paramount reuní una de les companyies més nombroses que s'han vist en molts anys. Un important contingent de pèlsroges reclutats entre cinc tribus de Nova Mèxic i algunes dotzenes de vaquers dels «ranxos» de Gallup i de Santa Fe, formaven part del repartiment encapçalat per Fred MacMurray, Jack Oakie, Jean Parker, Lloyd Nolan i Edward Ellis.

Des de la memorable producció de «La Carreta» (The covered wagon) no s'havia filmat una batalla semblant a la que té per lloc d'acció el congost anomenat «Sand Canyon», que els indis coneixen pel nom de «Tse-nal-tse». Malgrat que l'escena ha estat totalment presa a l'aire lliure, el personal tècnic que assistí King Vidor estava compost de 116 persones.

Per a transportar els actors i personal tècnic a les dites regions, la Paramount va haver de construir troços de camins i estendre un pont a través d'un torrent.

Edward Cronjager, veterà de la cambra, dirigia una dotzena de fotògrafs cada un proveït de la seva cambra. Alguns dels esmentats aparells hagueren d'ésser pujats per mitjà de cordes i politges al cim dels espadats, i d'altres es collocaren en els camins i entre les roques.

El menjar per a més de 500 persones i el pinso per a quasi tants cavalls, arribaven cada dia de Gallup, la població més propera, a uns 50 quilòmetres del lloc d'acció.

Un comentarista soviètic compara la guerra civil espanyola amb la lluita contra Napoleó

Cal ajudar obertament la democràcia espanyola

Moscou. — El «Pravda» publica avui un article de fons sobre la guerra civil espanyola comparant la lluita que ara es desenrotlla a la Península ibèrica amb la que es produí l'any 1808 amb motiu de la guerra de la independència hispànica contra les hosts de Napoleó. El diari examina detingudament les analogies entre ambdues epopeies per a treure la deducció que el valor de la raça hispana no s'ha extingit i àdhuc s'ha multiplicat en arrelar en el poble noves idees.

L'articulista afirma que a no ésser per l'ajut prestat als facciosos per Itàlia, Portugal, i sobretot, per Alemanya, la rebel·lió feixista hauria estat aixafada en escassos dies.

A continuació es lamenta que França i Anglaterra no hagin prestat tot el seu ajut al Govern legítim de Madrid.

Posa de relleu que no són solament Alemanya, Itàlia i Portugal les nacions que ajuden els rebels espanyols, sinó que també ho fan els elements feixistitzants d'altres nombrosos països.

Després analitza les repercussions internacionals derivades de la guerra civil espanyola, per a declarar que, gràcies a aquests esdeveniments, Alemanya ha concentrat en aigües espanyoles quasi tota la seva flota, comprenent les unitats més modernes, com els famosos torpediners de butxaca «Deutschland» i «Admiral Scheer».

Acusa Alemanya de preparar en tots els seus detalls una nova i més terrible conflagració mundial, i afegeix que si no ha provocat ja la guerra és perquè encara no ha ultimat el Reich tots els seus preparatius.

Igual acusació adreça a Itàlia, del qual país diu que necessita la guerra per a cercar una sortida a la seva caòtica situació actual, per haver-se anihilat econòmicament a causa de la campanya d'Abissínia.

En la part final de l'article del «Pravda» es declarà que per a evitar la nova guerra mundial solament existeix un mitjà i aquest és el d'adoptar un to ferm davant les amenaces feixistes i prestar franc i decidit ajut al poble espanyol en la seva lluita contra la insurrecció militar. En aquesta lluita — afegeix — es ventila no pas menys que la qüestió de saber si va a triomfar o no a Espanya la Internacional Negra amics d'Adolf Hitler.

L'orientació col·lectivista dels transports urbans

D'entre les noves modalitats que acusa la vida econòmica d'aquesta ciutat dinàmica i constructiva, ens cal referir-nos avui concretament a l'empresa «Tramvies de Barcelona».

Ens hem informat directament al «Comitè de Control Obrer», actual dirigent d'aquesta extensa xarxa de línies que serveixen als ciutadans en les seves activitats de relació i treball.

L'organització que han bastit els mateixos treballadors evidencia un esperit fecund en creacions pragmàtiques. S'han nomenat Comitès de línies, de tallers i altres dependències importants. S'ha abolit el cos d'inspectors i vigilants o capatassos. Ara a tots els obrers els correspon aquesta missió que s'imposen entre ells i per torn rigorós. S'ha acabat amb el favoritisme i amb les jerarquies absurdes. No es podia esperar res de més perfecte immediatament després del moviment de tanta envergadura que viu a Catalunya i la resta d'Espanya. Res de més constructiu i ordenador després d'aquest trasbals provocat pel feixisme.

Avui es pot dir que és un servei en estat florent. Tenia en el seu si veritables sangoneres que avui s'han destruït de soca i arrel. Immoralitats econòmiques vergonyants, en les compres i en altres aspectes de l'administració. Sous fabulosos com el de l'ex-director, que ho era a la vegada de les empreses de Metros i Autoòmnibus, i cobrava 60.000 pessetes anuals de cada una d'elles, més el 35 per 100 dels beneficis. Es a dir, unes 1.000 pessetes diàries, quan hi havia obrers que, treballant, produint, guanyaven unes vuit o nou pessetes, havent de mantenir una família...

Els salaris de tots els obrers s'han augmentat. Adhuc els dels enginyers han passat de 1.100 pessetes mensuals a 1.300 pessetes. S'ha establert la setmana de 40 hores i està en projecte la de 36. S'ha assignat retir per vellesa i invalidesa en una categoria única. Hi ha el projecte d'establir noves línies i de reduir els preus dels trajectes a determinades hores del dia. Renovar material envellit... Totes aquestes coses permeten de fer estalvis que representen una millor administració i especialment les reduccions de sous d'alts empleats, que importen uns set milions de pessetes anuals.

Ja no existiran els paràsits socials que han estat apartats del seu lloc de privilegi i opressió. El treball és fet a gust des del primer al darrer, i un nou sentit de germanor, de responsabilitat collectiva fa possible la solució dels més greus problemes que presenta la vida al front de guerra i a l'altre front, no menys important: l'econòmic i social.

El terror feixista a Galicia

La vida dels estrangers entre els feixistes és impossible...

Bordeus. — Trenta dos refugiats, vint-i-cinc dels quals són francesos i els restants suïssos o grecs, han arribat a Bordeus a bord del paquebot «Jamaique». Vénen de les regions de Galicia i frontera portuguesa, infestades per les forces feixistes.

Un dels dits refugiats ha estat interrogat per un periodista al qual ha fet les següents declaracions:

«La vida dels estrangers entre els feixistes és impossible. La possessió dels objectes més elementals provoca represàlies horribles. Hem vist afusellar ciutadans per haver trobat al seu domicili un xiulet o qualsevol objecte roig. Tot el qui és trobat escoltant la ràdio s'exposa a terribles penes.

Totes les persones estrangeres que tenen un comerç o cert capital són detingudes, i sols se'ls posa en llibertat sota rescat, després de despossei-les de tots els seus béns».

El comboi està compost d'homes, dones i nens. Hi ha un infant de vuit mesos.

La conselleria d'Economia i Serveis Públics estudia la possibilitat de rebaixar les tarifes de consum de gas i electricitat

Des del moment en què va prendre possessió del càrrec el conseller d'Economia i Serveis Públics, senyor Josep Terradelles, s'ha ocupat de la qüestió relativa a la possible rebaixa de les tarifes vigents sobre el consum de gas i electricitat. La complexitat d'aquest assumpte és extraordinària i cal procedir amb molt de compte, si no es vol posar en perill la indústria elèctrica de Catalunya.

El Decret publicat fa alguns dies a la «Gaceta de Madrid» establint una rebaixa en els preus del consum de gas i electricitat durant els mesos de juliol i agost fou fet sense tenir en compte les modalitats especials que en la nostra terra presenta aquest assumpte, que discrepa essencialment de la resta d'Espanya. Adhuc en el territori de règim comú es tenen notícies fonamentades sobre el fet que aquell Decret serà objecte de modificació, d'acord amb els nous estudis que s'han fet.

El Consell d'Economia de Catalunya es va ocupant des del primer moment de l'estudi d'aquesta qüestió i desitjant que la seva resolució sigui el més justa i equitativa, de forma que no pugui lesionar-se els interessos dels empleats i obrers que treballen en les indústries referides i a la vegada es beneficii en el més possible el públic en general. A aquest efecte, a la Conselleria d'Economia i Serveis Públics s'han reunit en diverses ocasions amb els Comitès Obrers de Control de les empreses, el conseller d'Economia i Serveis Públics, senyor Terradelles, i el director general de Serveis Públics, senyor Miravitlles, per tal que amb la major brevetat possible i atenent la complexitat del problema pugui la Generalitat regular aquesta qüestió en tot el territori català, d'acord amb les necessitats del moment i amb l'esperit que orienta el nou ordre social.

Cap infant sense escola!

L'extraordinària activitat del Comitè de l'Escola Nova Unificada

El C. E. N. U. i les seves delegacions únicament han de preocupar-se, per ara, de les següents menes d'escoles:

a) Escoles particulars.
b) Escoles d'Ordres religioses.
c) Escoles de l'Ajuntament.
d) Escoles de la Generalitat.
e) Escoles de nova creació.

Les escoles nacionals han de subjectar-se a les ordres del Rectorat. Les escoles particulars (de caire *no reaccionari)* són completament lliures quant a la seva vida administrativa. Tindran, però, més endavant, una intervenció pedagògica i s'hauran de sotmetre a les directrius que marqui el C. E. N. U.

Totes les escoles estan obligades a trametre la llista de les seves matrícules (promedi del curs passat) a les respectives delegacions. Igualment cal que emplenin les declaracions jurades.

• • •

Aquest Comitè es complau a manifestar a totes les delegacions dels districtes de Barcelona, i també a les delegacions de les comarques, que se'ls autoritza per a nomenar les sots-delegacions que creguin convenients, tant als districtes barcelonins com als pobles de les comarques.

Les actes de constitució d'aquestes sots-delegacions han de quedar en poder de les delegacions de districtes i comarques.

• • •

Són pregats els delegats de districtes de presentar immediatament a aquest Comitè (Claris, 90) la relació de tots els locals fins avui incautats, que altre temps havien estat ocupats per institucions religioses o similars, dedicades a l'ensenyament.

Algunes delegacions comarcals i altres d'alguns pobles ens han adreçat notes i llistes de matrícules, que els estimem; però cal tenir present que no és a aquest Comitè on han d'adreçar-se.

La norma a seguir és aquesta: Les delegacions han de trametre les llistes de matrícules, que hauran d'ésser per terme mig les habituals tant d'escoles oficials com particulars, a la delegació de la capital dels respectius comarques i pobles

ARCHIVOS ESTATALES
© Archivos Estatales, cultura.gob.es

Els feixistes d'Aragó sabran qui són els "Aguiluchos"...

La columna García Oliver, al front d'Osca

A l'esquerra, a dàlt: "Los Aguiluchos", a la Via Laietana — A baix: La sortida cap a Aragó — Al costat: Garcia Oliver (Fotos Centelles)

Durant tot el matí d'ahir hi hagué gran moviment a les casernes de Pedralbes. Els milicians anaven d'un lloc a l'altre per tal d'informar-se en quina centuria havien estat enrolats.

A dos quarts de dues de la tarda es començà a formar la columna. Al comandament hi anaven Garcia Oliver, Gregori Jove, Garcia Vivancos i altres. Obrien el pas cinc motos molt ben equipades. Els motoristes anaven amb fusells metralladores.

Tal com estava anunciat, a les dues en punt i sota un sol que abrasava, començà la desfilada que seguí el següent itinerari: Casernes de Pedralbes, Avinguda 14 d'Abril, Passeig de Gràcia, Ronda Sant Pere, Via Laietana, per davant de Governació, Parc de la Ciutadella, Saló de García Hernandez fins a l'Estació del Nord.

En arribar la columna al Passeig de Gràcia, unes dones sortiren al pas de la columna i es llançaren al coll de García Oliver, i li donaren ànims i demanaren que tornessin aviat triomfants.

En passar per davant del local del Comité Regional de la C. N. T., tots saludaren amb el puny enlaire, al mateix temps que donaven visques a la C. N. T. i la F. A. I.

Durant el transcurs de la desfilada tinguérem ocasió de canviar unes paraules amb el company García Oliver, cap de la columna els «Aguiluchos». El líder sindicalista anava molt ben equipat, a l'espatlla llluïa un fusell metralladora, al mateix temps que cobria el seu coll un mocador amb el retrat del company Ascaso, caigut el dia 20 a les Drassanes.

—Quants milicians formen la columna? — preguntem a García Oliver.

—La columna és composta d'uns 2.000 homes, amb una secció de deu metralladores, i una secció d'estrangers de diferents nacionalitats, tots ells bregats i ben preparats per a la guerra.

—No porteu cap oficial militar?

—Portem el capità Guarner i altres oficials, els noms dels quals sento en aquests moments no recordar, perquè ho fèssiu constar. La preparació d'aquesta columna ha anat a càrrec del company Sants, ell ha estat qui els ha ensenyat la instrucció i els ha posat a punt de marxa.

Mentre anem parlant Avinguda 14 d'Abril avall van arribant camions plens de milicians, que es van reintegrant cada un a la seva centúria.

—A quin front aneu?

—Al d'Osca, ja que és aquest un dels fronts que més aviat ens interessa assolir per tal de fer l'atac més ràpid a Saragossa.

Finalment, García Oliver ens diu:

—Marxem molt animats, disciplinats i ben armats. Crec que els feixistes d'Aragó sabran qui són els «Aguiluchos» de la C. N. T. i de la F. A. I., ja que tota aquesta columna sols està composta per militants nostres.

Ens acomiadem de García Oliver tot baixant Passeig de Gràcia avall desitjant-los bona sort i feliç victòria.

A les cinc de la tarda feren l'entrada a l'estació del Nord; allí ja eren esperats pel Comissari de Defensa de la Generalitat senyor Pruners, el general Aranguren, el coronel Brotons, del tercer Terç de la Guàrdia civil, Aurell Fernàndez i Joan Pons pel comité central de les milícies antifeixistes.

A l'entrada de les andanes s'havien col·locat unes grans caixes que contenien plats, cantimplores, vasos de campanya i grans estibes de mantes que a mesura que anaven entrant els milicians se'ls anava lliurant, i tot això era col·locat dintre les bosses de campanya.

Les andanes eren plenes gom a gom per una gernació que esperava la sortida d'aquests combois.

A tres quarts de sis els combois emprengueren la marxa. Foren acomiadats per les autoritats allí congregades i pel nombrós públic que emplenava les andanes, als crits de visca la República, Catalunya i la Llibertat.

J. P.

Ací, "Ràdio P.C.E. 1", emissora comunista

Madrid. — Amb l'indicatiu de «Ràdio P. C. E. 1» començarà a funcionar des de dilluns l'estació emissora instal·lada pel Partit Comunista d'Espanya, a Madrid.

Radiarà en ona curta de 41 metres, tres vegades al dia, notícies, comentaris, converses, etc., en espanyol i en idiomes estrangers.

També radiarà discursos dels camarades i caps del Partit i personalitats espanyoles i estrangeres.

Cal que els reclutes s'incorporin a files!

Heus ací el Bando publicat a totes les zones d'ocupació de la columna Durruti:

«MILICIAS ANTIFASCISTAS
COLUMNA DURRUTI
Comité de Guerra
OSERA

El delegado de la centuria, en nombre de los Comités Antifascistas, interpretando el decreto del Gobierno de Madrid, ante el llamamiento de «s reemplazos del 34 y 36, hace saber la obligación ineludible de incorporarse a filas, ya a las zonas respectivas o a las columnas, y a estas últimas con preferencia, por ser de más comodidad.

¡TODAS LAS ENERGIAS POR ESPAÑA, POR LA EMANCIPACION DE LA CLASE OBRERA Y CAMPESINA Y POR LA LUCHA CONTRA EL FASCISMO!

El delegado de las centurias,

JOSE ESPLUGO.»

La plaga del militarisme

Teniem un general per cada cent cinquanta soldats!

«Heraldo de Madrid» ha publicat el següent interessant comentari:

«El día que los franceses o los alemanes se enteren de que en España hemos venido manteniendo a OCHOCIENTOS CINCUENTA generales comprenderán, si no les bastaran otras razones de peso, la necesidad vital en que se hallaba el pueblo español de hacer alguna vez una revolución de verdad.

Más de la cuarta parte del presupuesto total de España se lo han estado llevando unos cuantos elementos del mal llamado Ejército hasta el día 17 de julio del presente año.

En el Anuario militar figuran: 24 generales de división, 57 brigada y 39 de cuerpos especiales y asimilados. En la primera reserva están inscritos 14, y en la segunda, 411 (31 tenientes generales, 44 de división y 256 de brigada). Y por si fueran pocos, todavía constan en el Anuario 310 generales honoríficos. En total, 850.

Ni Artajerjes, ni Julio César, ni Alejandro Magno, ni Napoleón para conquistar el Mundo necesitaron tantos galones. Y España, en cambio, no ha podido prescindir de ellos para perder con honra el más vasto de los Imperios coloniales y para medio dominar, a base de «chauchaus» escandalosos y de dinero, unos cuantos kilómetros cuadrados de territorio africano.

Con un poco de valor personal debieran haberle bastado a la nación estos 850 generales, sin ningún soldado, para acabar las guerras de Cuba y Filipinas y mantener a raya a 4.000 ó 5.000 moros.

Un Ejército de 850 hombres «solos», a quienes hay que suponer llenos de ciencia militar, de conocimientos tácticos y guerreros, debiera ser suficiente para tener en jaque a cualquier enemigo de los que han escrito páginas de derrota para el Ejército español contemporáneo. Téngase en cuenta que los desastres que han infligido los enemigos de España a nuestro Ejército (decimos nuestro, aunque no lo haya sido nunca) provienen todos de fuerzas irregulares, de tropas insurrectas, de «pacos» o de jarcas en rebeldía. Asusta pensar qué hubiera sido de ese Ejército de 850 generales si hubiera tenido que habérselas con un Ejército regular.

¡Ochocientos cincuenta generales! Establecido un cupo de 125.000 soldados corresponde un general a cada 150 soldados, abriendo mucho la mano. Es necesario que Alemania, que Italia, que Francia, que Inglaterra, en una palabra, que los Estados europeos de primera categoría se enteren de esta proporción. ¡Un general para cada 150 soldados!

Y es necesario que sepan que este fenómeno se ha podido producir en España, no por incompetencia para la organización, sino pura y simplemente por «patriotismo». Según el Ejército que mantenía a D. Alfonso (se mantenían mutuamente), no hay nada más patriótico en España que el sostenimiento de estos 850 generales y sus respectivas familias. Como que en tiempos de la Monarquía todo se hacía con la ley en la mano, hubo un momento en que fué necesario, para poder seguir manteniendo a estos señores, que el Parlamento dictara una ley, y dictó la de Jurisdicciones. Con el advenimiento de la República, unos malos patriotas (la anti-España) se atrevieron a derogar esa ley, y, claro, ha sido necesario el levantamiento militar para evitar el lamentable desamparo de esos seres privilegiados.»

S'ha casat un milicià

Aquest matí hi havia una gran curiositat a l'Avinguda de la Generalitat. Tots els veïns estaven a les portes amb la mirada atenta. El cas no era per menys: es casava un milicià!

Ell es diu Josep Carranza. Ella Josefina Munné. Ell és un xicot simpàtic, tot nervi, que ara es troba una mica emocionat. Es del control de Milícies i pertany a l'Esquerra. Ella és una noia bruna, fina i plena d'aquella graciositat que tenen les nostres noies.

Aquests dos joves, plens d'optimisme, han passat per damunt de tots els obstacles que una unió requereix en aquests moments d'intensa lluita i han decidit bastir llur felicitat en el precís moment que tot un poble mira per assentar la seva per sempre més. Una gran confiança anima el valent milicià Josep Carranza en la victòria, confiança que es veu traduïda fent aquella cosa que tots hem donat a considerar com a l'acte més transcendental de la nostra vida: casar-nos.

—Així que hàgim esclafat el feixisme anirem a fer el nostre viatge de noces, ens ha dit el nuvi.

Tremp admirable el d'aquests xicots que tenen com a principal pensament l'aixafament definitiu del feixisme, que primer pensen en el bé de la col·lectivitat que en el seu propi!

(Puig Ferran)

MES DE TRES-CENTS FEIXISTES MORTS

A Navafría, les forces del comandant Perea infligeixen una gran derrota als rebels

Madrid, 28.—Amb relació als combats sostinguts per la columna del comandant Perea a Navafría, hom sap que aquest cap advertí la presència de grups de facciosos, i que ordenà que s'obris contra ells foc d'artilleria.

Així que calgueren els primers trets sobre les forces enemigues, aquestes es dividiren en dues. La meitat posterior es retirà desesperadament i l'altra de d'avantguarda continuà avançant.

En aquest moment, les nostres forces obriren un terrible foc de fusilleria.

Els rebels tractaren de refugiar-se a Peña Negra. El foc augmentà sobre ells i a simple vista es veien. des de les nostres trinxeres, les baixes nombroses que sofria l'enemic a l'extrem que eren molts els que llançaven el fusell i sols es preocupaven de salvar-se.

L'atac adquirí una gran violència. Els rebels, amb granades de mà, arribaren a tocar el canó que estava més avançat.

Els soldats que defensaven la peça deixaren de disparar, pel fet que no hi havia camp de tir eficaç.

Hom veié destacar-se envers els servidors del canó un guàrdia d'assalt de la companyia del capità Navarro, sublevat a Valladolid, i un requetè. Aquest darrer portava en una mà la boina vermella i a l'altra el fusell. Trontollant, arribaren fins el canó, i, en anar a prendre'l varen caure morts.

Els metges apreciaren en els cadàvers d'ambdos dissortats, senyals inequívoques d'haver ingerit una excessiva quantitat d'alcohol.

El foc dels rebels es féu més dèbil.

El foc que s'havia iniciat a les cinc del matí, adquirí a les nou el moment de major intensitat i començà a decréixer entorn de dos quarts de dotze.

A dos quarts de tres de la tarda, els rebels encara insistien en llurs trets; però pocs moments després cessà el foc que partia de les files enemigues.

S'ha observat, per part dels rebels una gran obsstinació a retirar un dels cadàvers, la qual cosa fa suposar que es tracta d'un dels caps de la columna.

Acabat el combat, es contaren fins a trenta morts de l'enemic, entre ells un oficial d'artilleria anomenat Eufrasi Miquel Cabezón, amb un carnet lliurat a Burgos el 6 de març del 1936.

La resta dels cadàvers pertanyen a soldats i requetès.

Més allunyats de les nostres files quedaren molts més cadàvers de l'enemic. Hom calculà les baixes dels rebels en unes tres-centes.

(De "CNT", de Madrid)

Camions blindats i vehicles de guerra cap al front

ES FARA UN DIARI A LA LINIA DE FOC

Els obrers de la Casa Ford han contribuït també amb el seu treball a ajudar als companys que lluiten al front de guerra fabricant-los diversos elements motoritzats que els facilití el desenvolupament de la campanya contra el feixisme.

Ahir al migdia s'estacionaren a la Plaça de la República diversos cotxes fabricats a l'esmentada indústria de característiques variades, que relatarem a continuació.

Una comissió del Comitè de fàbrica, format per elements de la C. N. T. i U. G. T., visitaren S. E. el President de la Generalitat a la Residència Presidencial i el varen invitar a inspeccionar-los. El senyor Companys no es féu pregar i immediatament, acompanyat del Conseller d'Economia, senyor Terradelles, i del comandant senyor Martínez de Albareda, s'adreçà cap a la plaça i inspeccionà detingudament els cotxes. Li cridà notablement l'atenció un camió blindat de forma a propòsit per a la guerra, i que és, sens dubte, el millor que s'ha construït fins ara a Catalunya, amb planxes de cer soldades elèctricament.

Feta aquesta inspecció pujà al balcó principal del Palau per tal de veure la desfilada. El company periodista Carles de Sirval li adreçà la paraula en nom dels expedicionaris i li digué que en nom del Comitè obrer de la fàbrica Ford format per militants de la C. N. T. i de la U. G. T. anaven cap al front d'Aragó amb les armes del treball que s'han transformat avui en armes de guerra.

Accepteu — digué, — senyor President, el nostre esforç que va encaminat a la llibertat de Catalunya i de la República i a lluitar contra la repressió que representa el feixisme.

El senyor Companys, que es trobava molt afònic, no pogué contestar aquestes paraules només que amb visques al Poble, a Catalunya i a la República, que foren contestats unànimement i seguits de visques al President Companys.

Seguidament començaren a desfilar enmig de grans aplaudiments. Aquesta caravana està formada pel cotxo blindat al qual ens hem referit, tres cotxes-grues amb peces de recanvi i taller, un tanc de benzina, un altre d'aigua i diversos cotxes de gran cabuda amb tota classe de recanvis, un tractor i un cotxe-impremta fornit d'altaveus.

Amb l'expedició van dos periodistes, un de «Solidaridad Obrera» i un altre de «Treball», els quals confeccionaran al front un diari.

Com està organitzat el batalló "Octubre"

París, 28. — Un dels corresponsals especials que l'agència Havas té al front de Somosierra s'ha entrevistat amb Etelvino Vega, comegut cap de milícies antifeixistes, que està desenrotllant una gran activitat en tots els aspectes, per a la defensa de la llibertat.

Etelvino Vega ha fet algunes declaracions d'evident interès a l'esmentat periodista.

«El nostre batalló «Octubre» — diu Vega — ara serà convertit en regiment, gràcies als mil homes de reforç que hem rebut, i que passaran a formar el nostre batalló «Octubre II». La característica del nostre batalló, és que ha estat forjat a la línia de foc, i no està format per elements de reraguarda.

Tenim organitzats tots els serveis i actualment disposem fins i tot d'una secció muntada, per als reconeixements, d'una secció de transport i d'una armeria, amb el seu taller de reparacions de material. A més, hem requisat 15 cases, per a allotjar els nostres homes, que sumen ara 1.750.

Dirigeix els serveis d'Intendència una miliciana argentina, que atén no solament el nostre batalló, sinó totes les forces que com nosatres es troben ara a Cercedilla.»

La informació d'aquest corresponsal acaba donant compte que l'activitat de l'aviació lleial al sector de Cercedilla és intensíssima, i que ha castigat durament l'aviació facciosa a la qual han abatut gran nombre d'aparells

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA
INFORMACIÓ • CRÍTICA • REPORTATGE

ESPORTS

Max Schmeling concediria la revenja a Joe Louis per 600.000 dòlars

Abans de sortir de Nova-York, en viatge de retorn a Alemanya, el boxador Max Schmeling ha fet les següents declaracions:

«En vista que el meu combat per al títol amb el campió mundial, James Braddock, ha estat ajornat «ad kalendas grecas», m'interessa declarar que estic disposat a enfrontar-me en matx-revenja amb Joe Louis, sobretot tenint en compte que em consta que el negre desitja lluitar de nou contra meu.

Per al meu segon matx amb Joe Louis se m'ha ofert 300.000 dòlars, suma que considero exigua per a un combat d'aquesta envergadura. Jo he demanat 600.000 dòlars. S'ha de tenir en compte que en aquest combat exposo molt i no vaig a guanyar res, ja que si jo perdés seria Joe Louis qui lluitaria amb Braddock el dia 19 de juny del 1937 a Nova-York, per al títol mundial de totes les categories, que posseeix l'irlandès-americà.

Ara em proposo romandre a Alemanya fins el novembre. Vers el 15 d'aquest mes tornaré novament als Estats Units per a complir un contracte que m'obliga a fer una tournée d'exhibicions en trenta grans ciutats de la Unió, cosa que m'absorbirà el temps fins a últims d'any. Contra el que s'ha dit, vindré als Estats Units sol, i deixaré a Alemanya la meva esposa Anny Ondra.

Després d'aquesta tournée... tot dependrà del resultat del meu combat de revenja amb Joe Louis.»

Cal pensar en la boxa com a esport

Un dia d'aquests, demà potser, serà nomenada la Comissió, Comitè o com vulgueu, que ha de dirigir per cert temps —el que l'assemblea acordi— la boxa a Catalunya. La importància de tal nomenament en aquestes hores de total renovació, hores greus de tanta transcendència en la història de tot i de tots, fa que novament enfoquem una qüestió que no volem deixar desapercebuda per a ningú, i molt menys per a tots aquells que de prop o de lluny s'interessen un xic per l'esport més viril: la boxa.

Si; com deia ahir l'amic Meléndez des d'aquestes pàgines, l'esport, i amb ell naturalment la boxa, té plantejats dos problemes força greus que necessiten una immediata solució.

El primer, de caràcter social per l'esport professional, i l'altre, de caire pedagògic per a la total organització d'aquest esport... per esport.

Heus aci el mot pel qual escrivim avui aquestes quatre ratlles: per l'esport.

Pel joc reglamentat que serveix de recreació i d'exercici higiènic, no per la professió.

I és per això que preguntem avui des d'aquest balcó obert de bat a bat a tothom:

Minyons del Comitè de la boxa a Catalunya, homes de la Ponència encarregada de fer anar endavant els treballs que uns quants valents varen començar: haveu pensat en el gran estol que va al vostre darrera?

Haveu pensat en tota aquesta munió de joventells entusiastes que practiquen la boxa per amor a aquest esport?

Haveu pensat que la boxa, abans que professió és potència, agilitat, seguretat en les pròpies forces, fermesa de caràcter, seguretat en el «jo»? Cal que penseu, doncs, que abans que professió fou i és, esport.

Cal que vosaltres els professionals us recordeu de quan començàveu, quan per a vosaltres la boxa era solament ilusió.

Cal que protegiu amb mil mitjans a l'abast vostre, no solament la boxa com a espectacle, sinó com a lliçó d'enfortiment de tot un poble, com a tremp dels futurs milicians del demà, car si sabem servir-nos de les extremitats per caminar, córrer i nedar, és just que sapiguem servir-nos-en per a defensar-nos, per atacar els que ens volen atropellar.

Cal crear una escola de boxa, i la boxa juntament amb altres molts esports cal que es practiqui a totes les escoles, i d'aquesta tasca cal que s'encarregui el vostre Comitè, la vostra Comissió, en la qual, com he dit altres vegades, al meu entendre, no poden figurar mànagers, boxadors, delegats de club, ni curadors amateurs. La boxa ha d'ésser dirigida per homes que hi entenguin, però que no hi tinguin interessos, per homes que actuïn sota el control d'una Comissió de mànagers si cal, controlats al seu torn per tots els afiliats al Sindicat de boxadors professionals i amateurs, que és com si diguéssim el Sindicat de donar cops de puny, d'operaris i rentenents.

WARRIOR

El Barcelona presentarà demà un gran equip contra el Júpiter

En el partit que es jugarà al camp del Barceloneta, es disputarà un magnífic trofeu, donatiu del president honorari senyor Hilari Salvador. L'equip holandès està compost de la marineria del vaixell holandès «Venus», ancorat al port de Barcelona. El camp del Barceloneta és anexe a la plaça de braus vella de la Barcelona.

A un quart de cinc de la tarda, al camp del Montcada, Montcada - Llagostenca.

ASSOCIACIO DEPENDENCIA MERCANTIL

Demà, diumenge, a les onze del matí, tindrà lloc un gran partit de futbol, organitzat per l'Associació de la Dependència Mercantil (Secció d'Esports), i el Centre Republicà d'Esquerra, districte IX, en el qual s'enfrontaran una selecció de jugadors de primera i segona categoria i el primer equip (reforçat) d'aquesta Associació.

Camp del Fortpienc, carrer Enamorats.

PARTITS AMATEURS

Sabadell — Europa (Avui).
Terrassa — Martinenc.
Iluro — Calella.
Horta — Santboià.
Europa — Sants.

La presentació oficial de Villalba i la participació dels internacionals Zabalo i Vantolrà

Organitzat pels Clubs amateurs C. D. Jean i F. C. Gladiador, i patrocinat pel Comitè de Defensa de la Barriada del Poble Nou, demà, a dos quarts de cinc de la tarda, tindrà lloc al camp del C. D. Júpiter, un interessant partit de futbol a profit de les Milícies Antifeixistes que tan heròicament lluiten en defensa de la República i de la Llibertat, que disputaran el Barcelona i el Júpiter.

Els equips s'arrengleraran de la forma següent:

F. C. Barcelona. — Iborra; Zabalo, Rafa; Argemí, Franco, Balmanya; Vantolrà, Villalba, Gual, Barceló i Pagès.

C. D. Júpiter. — Lladó; Colomé, Ibàñez; Font, Soler, Perez; Diego, Perpinyà, Garcia, Martínez i Morales.

Les notes més destacades d'aquest partit són la presentació oficial del panameny Villalba, i les participacions dels internacionals Vantolrà i Zabalo.

Pel que fa a aquest darrer jugador, la seva alineació sembla indicar que s'ha arribat a una intel·ligència amb l'actual Comitè del F. C. Barcelona, i, per tant, la quasi seguretat d'haver-se arribat a un acord quant a la renovació de la seva fitxa.

El sol anuncia d'aquest partit ha des vetllat molt d'interès, i és d'esperar que al camp del Júpiter acudiran tots els bons amants de l'esport i de la llibertat, vista la finalitat a què són destinats els ingressos d'aquest festival.

Els preus que regiran seran populars, i els socis d'ambdós clubs contendents pagaran mitja entrada.

ELS PARTITS ENTRE PROFESSIONALS, PRO MILICIES ANTIFEIXISTES

Júpiter — Barcelona.
Sant Andreu — Badalona.
Reus — Selecció.
Manresa — Espanyol.
Vic — Girona.
Mollet — Granollers.
Colomenca — Carmelo.
Hospitalet — Selecció Mallorquina.

I ELS DE LA LLIGA AMATEUR

Seguint la tasca empresa per aquesta Lliga Amateur per tal de recaptar cabals per a les Milícies Antifeixistes, d'acord amb els Clubs interessats, ha organitzat els partits següents:

A les onze del matí, al camp del F. C. Empordanès. Empordanès—Ràpids.

A un quart de cinc de la tarda, al camp Agrupació Obrera. Badalonès - Salut, de Barcelona.

A un quart de cinc de la tarda, al camp Barceloneta. L'equip holandès «V. V. Venus» - Barceloneta.

Al camp U. S. Poble Sec. Pasqual-Aurora, i Calaveres - Margarit.

Aquests quatre clubs es disputaran en partits d'una hora, els quals començaran a les tres de la tarda, i es disputaran un valuós trofeu.

Per a la creació del Sindicat de jugadors i entrenadors professionals de futbol

Una importantíssima convocatòria per a demà

A TOTS ELS PROFESSIONALS DEL FUTBOL

La necessitat imperiosa en tot moment de constituir un sindicat que agrupi tots els professionals del futbol, per a la defensa dels seus interessos, és en les actuals circumstàncies d'una importància vital per al futur de la nostra professió.

La transformació econòmica que està sofrint la societat actual, és evident que també ha d'influir en el desenrotllament d'aquesta rama del treball, i si no estem agrupats en una organització de classe, amb força moral i material, mal podrem fer front als inconvenients que sorgeixin i àdhuc als saboteigs de què la societat futura ha d'ésser objecte.

Però l'apatia i la indisciplina regnant entre els professionals del futbol ha donat lloc a què reivindicacions i drets que fa molt de temps han estat reconeguts a tots els treballadors, sols sigui en nosaltres una aspiració. Aquests contractes vergonyosos per a nosaltres, per la seva immoralitat manifesta, que els clubs ens obligaven a signar, han de modificar-se immediatament. Aquest despotisme en els organismes màxims del futbol, que ens negava la més mínima ingerència, fins en les qüestions de competència, ha d'desaparèixer. Aquest caciquisme que els clubs poderosos exercien sobre els dèbils, no es pot consentir. Aquests estatuts tirànics han de renovar-se per altres de més justos i equitatius.

Tot això sols serà possible per la unió estreta de tots els professionals del futbol. Per a això, uns quants companys, conscients de la responsabilitat del moment, han realitzat els treballs preparatoris i us convoquen a tots, jugadors i entrenadors professionals, a una assemblea de constitució de l'esmentat Sindicat, el diumenge, dia 30, a les deu en punt del matí, al Casal de Cultura i Esports, Consell de Cent, 263, entre Aribau i Muntaner. — Josep Cristià, Pere Solé, Albert Sànchez, Ferran Diego, Manuel Parera, Joan Muntaner, Domènec Vilaseca. — Per la comissió organitzadora, A. Sànchez, Ronda S. Antoni, 78, tercer, segona.

Una gran concentració del Front Popular francès, a Montrouge

"La pau universal està lligada amb la victòria dels republicans espanyols"

El Front Popular francès va organitzar, a l'Estadi Velòdrom de Buffalo, a Montrouge, una gran concentració popular a favor d'Espanya i de la pau. Per al poble francès l'ideal democràtic i el de la pau estan estretament lligats, i és per això que davant l'actitud defensiva del poble espanyol i davant la sublevació militar que té per objectiu enderrocar les institucions democràtiques de la Península, donant així una força més al feixisme europeu, experimenta una sensació de perill que estimula les seves simpaties envers els que aquí lluitem contra els enemics del poble.

Va assistir a aquesta concentració una multitud entusiasta i vibrant que va aclamar els oradors i que en diverses ocasions va esclatar en ovacions delirants, amb les quals tradula la seva simpatia envers els lluitadors de la Península.

A la tribuna dels oradors va prendre seient una milciana arribada de Barcelona, la qual va pronunciar uns mots emocionants expressant l'agraïment dels que lluiten al front envers el poble francès.

També hi era present una formació sanitària anglesa que va marxar al matí següent envers un dels fronts de lluita per tal d'assistir els caiguts.

L'acte fou posat sota la presidència d'honor de Thaelmann. Parlaren els senyors Kayser, del Partit Radical i Radical-Socialista; Thorez, del Partit Comunista; Rocamond, de la Confederació General del Treball, i Ziromsky, del Partit Socialista.

Heus aci els paràgrafs més característics dels discursos que es pronunciaren:

Ziromsky digué: «La pau universal està lligada amb la victòria — cada dia més certa— dels republicans espanyols. Però per gran que sigui l'heroisme de tot un poble, cal ajudar-lo. I per això, unes quantes metralladores valen més que molts discursos. La primera tasca és aquesta: impedir que els sublevats rebin ajut de l'estranger.»

Rocamond, de la C. G. T., va excusar en primer lloc la presència de Louis Jouhaux, que es troba malalt a conseqüència de la pesada tasca que en aquests moments pesa damunt seu. Després va afirmar que els treballadors francesos es troben sense excepció al costat dels treballadors espanyols. Va demanar que el Govern espanyol, que és l'únic Govern legítim que hi ha a la Península, sigui autoritzat per a comerciar amb tots els països. Que li sigui permès adquirir, no solament productes sanitaris i alimentaris, sinó canons i municions.

Maurice Thorez va afirmar que els propòsits del feixisme internacional consisteixen a encerclar França per a més tard poder dominar-la. Protestem contra els qui pretenen situar en un mateix pla els rebels perjuris i els republicans. Cal certament felicitar-se de la declaració de Hitler prohibint l'exportació d'armes i municions a Espanya, baldament estiguem acostumats a veure la manera co Alemanya compleix els seus compromisos. Però no ens podem pas felicitar d'haver aconseguit organitzar en contra d'Espanya una mena de bloqueig internacional. Som contraris a una intervenció, però demanem el respecte del dret internacional i la llibertat comercial per al Govern legal de la República, conforme als acords presos per la C. G. T. i la gestió feta en aquest sentit a Anglaterra pel Partit Laborista.

Declaracions del senyor Azaña al "Pravda" de Moscou

"El poble espanyol defensarà amb fermesa les seves llibertats i la seva nova cultura"

Madrid. — El «Mundo Obrero» publica unes declaracions fetes al periòdic de Moscou «Pravda» pel senyor Azaña.

El periodista, després de fer un gran elogi del senyor Manuel Azaña, publica les declaracions d'aquest. Diu, entre altres coses, que a pesar de la rebellió militar, o potser com a resultat d'aquesta, el nostre poble ha demostrat la seva consciència i la seva voluntat fermíssima de defensar els seus drets.

El president — diu el periodista — s'interessa sobre les formes d'expressió de simpatia en el nostre país pel poble espanyol. Ha rebut comunicacions molt expressives de la solidaritat de la U. R. S. S. i prega al «Pravda» que transmeti a tots el seu agraïment. «Transmeteu al poble soviètic—diu—la nostra simpatia pel seu important ajut que ens ha emocionat profundament, però que no ens ha estranyat. Per a mi sempre havia estat evident que la gran democràcia soviètica no podia per menys d'ésser solidària amb la democràcia espanyola. Espero que s'estenguin i profunditzin les relacions culturals i econòmiques entre ambdós pobles. El poble espanyol defensarà amb fermesa les seves llibertats i la seva nova cultura. El nostre triomf significarà un extraordinari èxit per a la cultura i per a la democràcia, per al progrés de tota la Humanitat contra les forces tenebroses del passat que desapareixen.»

AJUDEU LES VICTIMES DEL FEIXISME!

Relació dels donatius rebuts al Comitè Central de les Milícies Antifeixistes

	Ptes.
Suma anterior ...	*935.825'63*
Personal del Departament de Guerra de les Milícies	20'—
Comitè Antifeixista de Castellar del Vallès ...	1.000'—
Pilar Armar Cortès... ...	5'—
Laura Solà Font	10'—
Josep N. Puigmartí... ...	200'—
Secció teixits i preparació de la Casa Textil Torres (segon lliurament)	1.000'—
Cristina Humbert	5'—
Associació Professional de Llibreters de Vell	100'—
Comitè M. S. A. de Pineda (C. N. T. i U. G. T.)	56'50
Comitè M. S. A. d'Azaila (C. N. T. i U. G. T.)	88'—
Comitè M. S. A. de Garraf	125'—
Comitè M. S. A. de Mora (C. N. T. i U. G. T.)...	1.125'40
Comitè M. S. A. Dipòsit de Mora	1.564'35
Comitè M. S. A. (Servei Comercial) C. N. T. i U. G. T.	254'75
Francesc Indici	1'—
Sindicat de Cecs de Catalunya (novè lliurament)	50'—
Sindicat de Cecs de Catalunya (desè lliurament)	50'—
Dolors Ribera	10'—
Consell Directiu Ateneu Politècnicum	500'—
Ramon Blazco	10'—
Francesc Solel	10'—
Josep Ola Barroso	25'—
Nicolau Rodríguez	1'—
Adolf Alvarez	5'—
Joan Subiracs	25'—
Gaudensi Guillemí Serra	5'—
Comitè Antifeixista de Castellbisbal	2.307'—
Pasqual Ansaldó...	10'—
Miquel Pons	5'—
D. M. i R. C.	25'—
Anneta Monteis Baques	5'—
Juli Tormo	15'—
Direcció i personal de la Casa de las Lámparas	147'—
Robert Riera	5'—
Joan Castellví	5'—
Obrers de la fàbrica «L'Escocesa» (1er. lliurament)	600'—
Obrers de la fàbrica «L'Escocesa» (4rt. lliurament)	326'—
Empleats Coop. «La Fraternitat» (Barceloneta)	257'15
Societat de Dependents La Unió Ultramarina	562'05
Obrers secció Ascensors de la casa Foster Fa-Fabra (tercer lliurament)...	201'—
Abdon Guasc	25'—
Josep Parera Vives	25'—
X. X.	16'35
Eduard Albeldo	225'—
Personal «Laboratori Robert	287'10
Obrers i empleats de la fàbrica de papers Godó	2.863'—
J. Bohigues (C. N. T.)	459'—
Faretus (C. N. T.)	554'—
J. Ballús	10'—
Andreu Garcia	10'—
Rosa Navarro	10'—
Antoni Cuberes	5'—
Un milicià del Front ...	5'—
A. B.	5'—
E. Jorba i família	100'—
Grup d'obrers de la casa Quirós	59'—
Un milicià	5'—
C. S.	100'—
Francesca Giménez... ...	10'—
Isabel Alvarez	5'—
Un grup de noies de la casa Planes i Prim	28'—
Fàbrica Coats, departament de blanqueig ...	175'—
Centre Català Republicà del Dte. IV (segona relació tramesa als periòdics per a la seva publicació	4.121'25
El Comitè de Sentmenat (recaptat en un ball benèfic)	541'90
Dolors Lleida	5'—
Lluís Barbat	6'—
Penya Excurs. Ateneu Obrer Can Tunis... ...	100'—
Marcela Duran	12'—
Federació Gràfica Espanyola (U. G. T.)	85'—
Un milicià: David Orcelana	10'—
A. V. M.	10'—
Joaquim Oscolis	10'—
Francesc Tallada	5'—
Josep Casals	2'50
Sixte Casals Lahoz ...	5'—
Joan Ricart	25'—
Vicenta Nogueres	10'—
Teresa Calvo	5'—
Josep Olivé	5'—
Lluís Nolla	5'—
Obrers de la casa «Chassaigne Frères»	109'—
Lleonart Marco	10'—
Centre Obrer Aragonès de Sarrià i diversos socis	373'—
Diversos festivals celebrats diumenge dia 23	40.751'45
Antònia Jaumat, del Figaró	3'—
P. Caminal, del Figaró	25'—
Penya Futbol Caselles, Centre Republicà d'Esquerra de Vallcarca ...	309'45
Elvira Grariot	10'—
Francesc Rius	10'—
Personal i patró de la casa Pere Roc	134'—
Rafael Buc	5'—
J. F.	50'—
Angel Rendueles	5'—
Fernanda Blazco i Sanz	5'—
Sindicat d'Obrers de Productes Químics ...	5.695'30
Lluc i Miró	5'—
Joan Llaunes	6'—
Suma total	*1.004,753'13*

Llista de donatius rebuts al Servei Central de Governació

	Ptes.
Suma anterior	*455.025'05*
Sebastià T. Batlle de Vilagrassa	1.119'75
Mútua Regional d'Accidents del Treball	1.000'—
Ajuntament d'Avinyó... ...	500'—
Ajuntament d'Argentona...	500'—
Ajuntament de Mora la Nova	500'—
Futbol Club Atlètic Mora la Nova	550'—
Ramon Bodell	25'—
Subscripció pública de l'Ajuntament de Margalló	164'50
Ajuntament de Barbarà del Vallès	300'—
Recaptació del poble de Barbarà del Vallès ...	789'—
Donatiu dels Rabassaires de Barbarà del Vallès...	20'—
Empresa del cinema de Barbarà del Vallès... ...	25'—
Agrupació Artística «Surriaca Larios», de Barbarà del Vallès	109'—
C. D. Barb à del Vallès	39'40
Antoni Escuder Mengod...	12'—
Francesc Rodon	5'—
Quantitat lliurada per la Guàrdia civil del Departament de Governació, sobrant d'una corona comprada per al company Ramon Ayala ...	9'10
Ajuntament de Puig-gros	75'—
Subscripció pública de l'Ajuntament de Puig-gros	227'90
Josep Planes	10'—
Josep Corrans	50'—
Ajuntament de Malla ...	150'—
Antoni Reig, de Lleida ...	100'—
Ajuntament d'Ullastrell	25'—
Ajuntament d'Espolla ...	233'75
Comitè Antifeixista dels Guiarnalers...	100'—
Ajuntament de Torrebesses	50'—
Quatre nens del carrer de Carretes lliuren quantitat recaptada entre el veïnat	65'—
Obrers de la C. N. T., Secció de la Fusta del Port de Barcelona	2.000'—
Tercer lliurament dels obrers dels tallers «Renom»	109'—
Francesc Reig i Chafer ...	10'—
Concepció Abad i Sanfeliç	10'—
Ajuntament de Santa Linya	200'—
Ajuntament de Torreserona	50'—
Treballadors de la casa Ramon Soler, d'Esplugues del Llobregat	93'75
Joan Tendes	50'—
Maria Castellà	10'—
Maria Sabater	5'—
Associació de Magatzemistes de Vins de Barcelona	500'—
Juli Bazan Achagavia ...	10'—
Josep Soler	50'—
Ajuntament de Premià de Dalt	300'—
Ajuntament de Vila Bertran	265'—
Daniel Ripoll Noble	300'—
Ricard Sala	100'—
Josep Maria Rodríguez ...	100'—
Un dia d'haver del subcaporal jubilat del Cos de les Esquadres, Paulí Andreu Solsona...	8'35
Un militar retirat i muller antifeixistes	15'—
Els auxiliars destinats a Intervenció Civil de Guerra	135'80
Ajuntament, alcalde, consellers, sindicats diversos, Comitè de Guerra, Centre Unió Republicana, Centre Republicà Federal i subscripció popular de Cassà de la Selva, organitzada per l'Ajuntament	6.583'75
Nuri Cabanes	5'—
Maria Asensio	3'—
Un grup de nenes del carrer de Carretes, entre Aurora i Vista Alegre (quantitat recollida per elles entre els veïns)...	115'—
Ajuntament de Palausator	500'—
Subscripció pública de Palau-Sator	1.394'—
Andreu Vendrell i Serra	50'—
Suma total	*473.783'[illegible]*

NOVENA LLISTA DEL SOCORS ROIG INTERNACIONAL

	Ptes.
Suma anterior	*15.977'1[illegible]*
Treballadors casa Majó ...	26'—
Nena Elisa Pasqual Mercader	27'—
Recapta llista núm. 356, Grup Llibertat, districte III	18'75
Recapta llistes núms. 388-389 (Metallúrgia Espanyola)	131'50
Recapta amb guardiola companys districtes III i VIII	164'50
Un transeünt	10'—
Dels companys de la F. O. S. I. C. i U. G. T. (donatiu d'un jornal)	10.000'—
Recapta amb llista número 1.475, companys del Dte. 7	57'—
Recapta amb guardioles companys Dte. VIII... ...	2.420'4[illegible]
Antoni Font	1'—
Dels treballadors de la casa Suc. E. Coral i C.ª, S. en C., seccions caldereria, maquinària tècnica i administrativa... ...	295'[illegible]
Recapta amb llistes pels companys Club Avant Escacs	327'—
Del company Bernabeu, de la C. N. T.	2'—
Recapta amb guardiola companys Dte. VII	1.276'25
De la Societat Cultural Guàrdia Urbana (U. G. T.) per mitjà del company Alavedra	250'—
Coromina Industrial	137'—
Suma total	*31.129'7[illegible]*

ELS OBRERS DE LA F. O. S. I. C. LLIUREN 18.890'20 PESSETES

El Sindicat de Cambrers F. O. S. I. C. (U. G. T.) posa a coneixement dels seus associats que ha estat lliurada al S. R. I. la quantitat de 18.890'20 pessetes, corresponents al primer lliurament de la subscripció oberta a favor de les víctimes del feixisme.

Al mateix temps preguem a les brigades que no han fet el lliurament de la quantitat que hagin recaptat, que ho facin a la major brevetat possible a l'objecte de poder publicar la llista de tots els establiments i personal d'aquesta organització que han contribuït a un deure tan ineludible.

ELS EMPLEATS DE LA CAIXA D'ESTALVIS CEDIRAN MENSUALMENT ... DIA D'HAVER PER A LES VÍCTIMES DEL FEIXISME

El personal de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona, institució de caràcter netament popular, per tal de contribuir d'una manera constant a la subscripció per a les víctimes del feixisme, per unanimitat acordà deixar mensualment un dia d'haver a tal fi, que serà lliurat al Comitè de Milícies Antifeixistes en la mateixa forma que féu el darrer mes, en acompanyar el donatiu de 10.000 pessetes que per a l'esmentat fi lliurà la Caixa d'Estalvis.

A més, ha tingut la iniciativa de col·locar en el lloc més visible de l'Oficina Central (Plaça de la República) una taula amb una caixeta-guardiola a l'objecte d'anar recollint anònimament l'òbol del personal i públic que concorre a l'Oficina. Ahir primer dia d'estar col·locada la caixeta, es recolliren 215 pessetes.

Bridem aquest exemple als Bancs i altres entitats similars a la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona, com a un mitjà fàcil d'obtenir diàriament collectes a favor de les heroiques víctimes que tan generosament han vessat la seva sang per la causa de la Llibertat i de la República.

PER A LA CONTINUITAT DE LES OBRES EN CONSTRUCCIO

El conseller d'Obres Públiques, senyor Pere Mestres, ha donat compte de l'aprovació de l'important Decret següent:

Ateses les circumstàncies actuals i havent-se trobat en gran nombre de casos que els obrers han hagut de gestionar directament de la Generalitat de Catalunya el cobrament de llurs jornals perquè alguns contractistes d'obres han abandonat aquestes sense que hagin deixat ningú que els representi i continuï l'execució per compte d'aquells.

Essent precís, per tant, assegurar la continuïtat de les esmentades obres a càrrec dels al·ludits contractistes,

D'acord amb el Consell Executiu i a proposta del conseller d'Obres Públiques,

DECRETO:

Primer. — Els contractistes d'obres públiques que les hagin abandonades i fins a la data de la publicació del present Decret no s'hagin reintegrat al seu domicili social o particular o no es trobin a peu d'obra, personalment o per mitjà de representant degudament acreditat estaran subjectes als preceptes següents:

a) Quan el Departament d'Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya hagi esment del fet de referència, bé sigui per mitjà de l'element obrer que treballava a les obres, bé per altre conducte, podrà la Generalitat, a proposta del conseller titular, previ informe de la direcció, procedir a la incautació de l'obra, amb pèrdua de fiança per part del contratista, fiança la qual podrà ésser dedicada, en allò que calgui, a la continuació de l'obra abandonada, que podrà ésser executada per Administració o per mitjà de nou contracte, i s'abonaran els treballs amb càrrec al crèdit reservat per aquestes obres a la corresponent partida del Pressupost.

b) A més a més la Generalitat, sempre a proposta del conseller d'Obres Públiques, podrà procedir a la incautació de tots els altres béns i valors de tota mena que tinguin relació amb l'obra, en el ben entès que si per la bona marxa dels treballs fos precís, també es procedirà a la incautació dels béns que pertanyen al contratista o components de la raó social que tingués al seu càrrec l'esmentada obra.

Segon. — Així mateix queda facultat el conseller d'Obres Públiques per a disposar l'abonament directe als interessats dels jornals que acreditin els obrers i que al temps convingut en el respectiu contracte no els hagin estat fets efectius, l'import dels quals serà deduït de la primera certificació d'obra que hagués d'ésser lliurada al contractista.

Tercer. — Del present Decret se'n donarà compte al seu dia al Parlament de Catalunya.

Barcelona, 27 d'agost del 1936.

TELEFONS DE
ULTIMA HORA
Redacció 22122
Imprenta 14444

ARCHIVOS ESTATALES
© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ESCENARIS

Cartellera del teatre

ESPECTACLES PER A DEMA

(A tots els teatres començarà la funció a dos quarts de cinc de la tarda)

APOLLO.—Drames. Direcció: Salvador SIKIRA. Estrena de «AGUILAS NEGRAS», d'Artur Cortada, per tota la companyia.

BARCELONA.—Comèdies. Direcció: Manuel PARIS. La comèdia de Paso i R. Roig, «TABACO Y CERILLAS», per Ricard Fuentes, Anita Tormo i Robert Samsó.

CIRC BARCELONES. — Companyia de Varietats. Leonar (illusionistes); Dibelmonte (gimnastes); Trio Fernan and Wisky (clowns); Pili Cafiete (estilista argentina); Randy (interm.); Germans Montesan (parella de ball); Trio Tonny (cant i ball); Les Julianellys (musicals); Mufisok y sus botones (malabaristes); Gran quadre flamenc, per Trinitaria; Niña Càdiz; Tanguera; Mendaña; Gonzalito i Manolo Bulerias; Luisita Gergallo (ballarina) i Ramonsita Rovira (cançonetista).

COMIC. —Revistes. Margarita CARBAJAL, Mapy CORTES. Director: Joaquín VALLE: «BESAME, QUE TE CONVIENE».

ESPANYOL. Vodevil. Direcció: Pep SANT'ERE. Primera actriu: Pepeta FORNES: «EL 69 MUNTAT», per tota la companyia.

GRAN PRICE. Ballet de la dansa.—Diumenge, a les 5, Gran ball per l'orquestra Price Band.

NOVETATS. Companyia lírica Antonio PALACIOS i M. REDONDO: «LA CALESERA», per Banyuls, Garcia, Gubert, Redondo i Palacios.

NOU.—Director: Josep LLIMONA, un altre director: Alexandre NOLLA «L'ALIGA ROJA».

POLIORAMA. Drama català. Direcció: ENRIC BORRÀS. Primera actriu: Assumpció Casals. Altre primer actor: Josep Clapera. La comèdia en tres actes, de Pitarra, «LO FERRER DE TALL».

ROMEA. Companyia VILA-DAVI. — «LA CANÇÓ DE LA FILLA DEL MARXANT», per Maria Vila, Maria Morera, Davi, Ferràndiz, Salazar Gimbernat.

VICTORIA. Companyia lírica castellana.—La sarsuela «LA CORTE DE FARAON» i «LA DEL MANOJO DE ROSAS», per Alcaraz, García, Hertogs, Martín, Surinyach i Acuaviva.

TIVOLI. - Companyia d'òpera «AIDA», per Lázaro, Oliver, Callao, Fuster, Canut, Sàbat, Gas i Farràs.

VENUS SPORT.—Gran ball a profit de les Milícies antifeixistes.

AVIS. A tots els teatres tots els serveis d'escena i sala són controlats per la C. N. T.

Tots els serveis son gratuits.

Queda suprimida la revenda i la comptaduría.

Tots els teatres funcionen en règim socialitzat i per aquest motiu no es donen entrades de favor.

A totes les sales ha estat suprimida la claca.

Cartellera del cinema

A tots els CINEMES l'espectacle serà contínu des de les 4 fins a les 11 de la nit.

ACTUALITATS. «Escapada del manicomio», «Los mejores del mundo», Nova Zelanda; Fais Noticiari; Suissa la bella; Moviment revolucionari al front de Saragossa.

AMERICA. — «La edad indiscreta», «El viajero solitario» i «Buque sin puerto».

ARNAU. — «Sola con su amor», «Es mi hombre» i «Rayo de sol».

ASTORIA. — Dibuixos. «Ases de la mala pata», Còmica i «Las vírgenes de Wimpole Street».

ATLANTIC CINEMA. — «Curiosidades mundiales», «Los Puritanos», «Mosaicos de Hong-Kong», «La marcha del tiempo núm. 1», «El pueblo en armas».

AVINGUDA. «A 800 por hora» «Amor sobre ruedas», «Pastel de àngel» i «Noches blancas en Petrograd».

BARCELONA. «En alas de la muerte» «Doble intriga» i «Ojo por ojo».

BAILEN. «De la sartén al fuego», «Dejada en prenda» i «Rivales en Singapore».

BROADWAY. — «Sola con su amor», «Es mi hombre» i «Rayo de sol».

BOSC. «Motín en alta mar», «El campanero» i «Glorias y hambre».

CATALUNYA. «El delator» «Dos y medio», Dibuixos i Moviment revolucionari a Barcelona i Madrid.

CAPITOL. - «Escàndalos 1935», «La magia de la música» i Successos Madrid i Barcelona.

CINEMAR. Revista Paramount. Còmica. Esports emocionants i «Clemencia».

COLISEUM. — «La señal del fuego» Paramount News. «Compàs de espera» Trio Olympia, Jack Boy cellari america, i Orquestra Coliseum.

COLISEU POMPEIA. - «A batacazo limpio» «Sucedió una noche» «Rumbo al Cairo» i Dibuixos.

COMEDIA. Revista. Còmica. «Sangre en la nieve» i «Viva el amor».

COMTAL. — «El secreto de Charlie Chan» «Venganza de sangre» i «Cruces de madera».

DELICIAS. «De la sartén al fuego», «Dejada en prenda» i «Rivales en Singapore».

DIANA.—Programa del 31 al 2 de setembre. «El hombre que volvió por su cabeza», «Sobre las nubes» i «Rayo de sol», en espanyol. Dibuixos.

DIU[illegible]. «Enamorados» «Los mi[illegible]» Còmica. Revista i Dibuixos.

EDEN. Dibuixos Betty Boop. Successos de Barcelona. «La última senda» «Fra Diávolo» i «El valor del chino Chang».

ENTENCA. «El vaquero millonario», «Grandes ilusiones» i «Desbanqué Montecarlo».

EXCELSIOR. «La víctima del transatlántico» i Reportatge dels successos de Barcelona.

ESPLAI. «Ahora y siempre», «El gran amor de Carlos II», «La llamada de la selva».

FANTASIO.—Dibuixos. «Egipto, reino del Nilo» (documental), «Yo vivo mi vida» i «Ana Karenina».

Matinal a les 10'35.

FEMINA. «Qué tengo doctor?», «La fortuna escondida», Còmica i «Esposados y desposados».

FREGOLI.—«Ojos cariñosos», «Es mi hombre» i «Marca de China».

FOC NOU. — «El honor de la guardia» «La novia alegre», «La destrucción del Hampa» i Dibuixos.

FLORIDA. «Sola con su amor», «Es mi hombre» i «Rayo de sol».

GALVANY. «Ana Karenina», «La fugitiva» i «Recordemos aquellas horas».

GOYA. «De pie en bote», «Tarzan de los monos», «Haciendo el oso» i «Popeye 3».

IBERIC. Dibuixos «Robertas», «Los de 14 años», «Guerra sin cuartel».

INTIM. Revista. Popeye. «Vivamos de nuevo», «La lotería del amor» i «Vicio y virtud».

IRIS PARK. «La indomita», «Vivamos de nuevo», «Nuestra hijita» i Dibuixos.

LAIETANA. — «La Pimpinela Escarlata» «Sola contra el mundo», «Triple venganza» i Dibuixos en color.

MAJESTIC. — «Sucedió una noche», «El es inocente», Revista, Dibuixos i «No me mates».

MARINA. «La novia secreta», «Novatos del cielo», «Frégoli detectives» i «Idolos de Buenos Aires».

MARYLAND. — «Las vírgenes de Wimpole Street», «La estropeada vida de Oliverio VIII» i «Juguetes animados». Butaca, 1'50 ptes.

MANON. — «Ana Karenina», «La fugitiva» i «Recordemos aquellas horas».

"Las aguilas negras"

UNA TARDA D'ENTUSIASME A L'APOL·LO

Hi ha unes quantes coses que, dalt de l'escena, sempre fan el seu efecte. La hipocresia i la maldat de certs titulats ministres de Déu ha estat el tema d'innombrables comèdies. I, davant de cada una d'elles, el públic ha respost amb el mateix entusiasme.

La companyia de l'Apollo ha estrenat una obra d'aquest gènere, «Las águilas negras o Los misterios de los conventos». El seu autor és Artur Cortada, possessor d'evidents qualitats teatrals. Va ràpidament al gra, per camins teatrals planers i, quan l'ocasió ho permet, troba la invectiva capaç d'encendre el públic.

Les àguiles negres són, naturalment, un cardenal i altres eclesiàstics, que pullulen entorn d'una família aristocràtica. La víctima és la filla d'aquesta família, casada amb un grotesc marquès. La noia vol divorciar-se. Però els consellers espirituals de la casa li ho priven i la recluen en un convent.

Entre els personatges simpàtics hi ha un capellà d'idees noves i humanitàries, el qual mor emparedat pels seus superiors. Hi ha, també, una monja tendra i desgraciada. I el públic sovint se sent interpretat per ells. Això vol dir que, una vegada més, l'hàbit no fa el monjo. I que el poble no va contra l'hàbit, sinó contra el monjo que generalment va dintre.

Les actrius Margarida Espinosa, Angelina Caparó, Enriqueta Torres i Maria Montesinos, i els actors Salvador Sierra, Joan Maria Rosés i Emili Perelló compartiren amb l'autor els aplaudiments fervorosos del públic.

I, al final de cada acte, hom podia veure com monges i capellans, dalt de l'escenari, saludaven amb el puny clos.

Un festival a l'Olympia

Demà, diumenge, al vespre, tindrà lloc, al Teatre Olympia, el festival organitzat pels guàrdies de la setena companyia, en qualitat de delegats del Comitè d'obrers i soldats i altres Cossos similars, en nom del Cos de Seguretat i Assalt i en col·laboració amb el Sindicat Unic del Ram d'Espectacles Públics (C. N. T.), sota el següent programa:

Primera part:

Segon quadre del segon acte de la comèdia «Marieta cistellera», de Salvador Bonavia, interpretat per la companyia Vila-Davi.

Cançons catalanes i castellanes, per la diva de vuit anys, Mercè Vives, acompanyada al piano per la mestressa B. Coll de Pereamons.

El monòleg «Pep Botella», de Guimera, per Alexandre Nolla.

Romances, per Marcos Redondo, acompanyat pel mestre Civera.

Duo amb Redondo i cançons per Maria Teresa Planes, acompanyada pel susdit mestre.

Cançons populars catalanes, a càrrec d'Emili Vendrell, acompanyat pel mestre Capdevila.

Poesies, per Enric Borràs.

Fragments d'òpera, per Hipòlit Làzaro, acompanyat pel mestre Capdevila.

Segona part:

Orquestra Jaume Planes, amb els seus discos vivents.

La massa coral Cors de Clavé, sota la direcció del mestre Antoni Castell.

Concert simfònic per la Banda Municipal de Barcelona, sota el següent repartiment:

Beethoven-Ervas, «Egmón», obertura; Vives - J. Lamote de Grignon, Suite simfònica de la comèdia lírica «Don Lucas del cigarral», a Allegreto; b) Temps de minuet; c) Scherzande; d) Preludi; Giménez - J. Lamote de Grignon. Intermedi de «La boda de Luis Alonso» (primera audició per la Banda Municipal); Morera-J. Lamote de Grignon, «La Santa Espina», sardana.

La presentació, a càrrec de Jesús Royo.

Es prega en gran manera la puntualitat de tothom.

METROPOL. — Dibuixos, Documental, «Avidez de tragedia» i «La calle 42».

MIRIA. - Dibuixos, Moviment revolucionari a Barcelona. «La chica del Dorado Oeste», «La sublime mentira» i «Una Carmen rubia».

MISTRAL.—«Donde las dan las toman» «Capturados», «Sola con su amor» «Tarzán y su compañera».

MONUMENTAL. «Triple venganza» «Dos tusileros sin balas». Dibuixos «Vancsa».

MUNDIAL. -«Cuando una mujer quiere», «El rayo mortífero», «La pimpinela escarlata» i Dibuixos.

NEW YORK. «Presidente a palos», «El malvado Carabel», «Crema para adelgazar». Dibuixos i «Mazurca».

NOU. - «Muni», «Las niñas de la portera», «Desfile de pelirrojas» i Dibuixos.

NURIA. — «Los diablos del aire», «El caso del perro aullador» i «Gigolette».

PARIS. — «El beso ante el espejo», «La Rosa de Francia», «Escàndalos romanos».

PATHE PALACE. — «Don Quintín el amargao», «La canción del dolor» i «Desbanqué Montecarlo».

PRINCIPAL.—«Los diablos del aire» «La voz de ultratumba» i «Vivir para soñar».

ROVIRA. — «De la sartén al fuego», «Dejada en prenda» i «Rivales en Singapore».

PUBLI CINEMA.—«El collar de esmeraldas», «Hechos revolucionarios en Madrid». Dibuixos i Documental.

ROSSO. — «El vaquero millonario», «Grandes ilusiones» i «Desbanqué Monte Carlo».

ROYAL. — «Piernas de seda», «Un tipo fresco» i «Torero a la fuerza».

SAVOY. - Actualitats, Successos revolucionaris del front de Saragossa documental filmat al front de batalla. Sidtamo, Tardienta i Bujaraloz.

SELECT. — «El fantasma», «La senda del crimen» i «Los diablos del aire».

SMART.—«El rayo mortífero», «Cuando una mujer quiere», «El conde de Montecristo» i Revista i Dibuixos.

SPLENDID. — «La viuda negra», «Aventura oriental», «La Pimpinela Escarlata».

SPRING. — «Vaises del Neva», «La marca del vampiro» i «Sequoia».

TALIA.—«Había una vez dos heroes», «El embrujo de Manantan», «Legong». Revista i dibuixos.

TETUAN. - «El crimen del avión», «Sublime mentira», «Aventura de Sylvia» i Dibuixos color.

TRIOMF.—«La novia secreta», «Novatos del cielo», «Frégoli detectives» i «ídolos de Buenos Aires».

TRIANON.—«La reina del barrio» «El escándalo del día», «El negro que tenía el alma blanca».

URQUINAONA. — Gran matinal «La alegre divorciada», Viatge documental, Granada i Gloria, balls acrobàtics; Soledad Sanabuja, cançonetista, i Orquestra Garrido.

VERDI. - «El amigo enmascarado», «Ases de la mala pata» i «Barreras infranqueables».

VICTORIA. — «Rayo de sol», «Noches blancas de San Petersburgo» i «A 800 por hora» i «No fa nosa el dinero».

XILE.—Dibuixos, «Gracia y simpatía», «Simpática huerfanita» i «Rebelde».

"La cançó del carrer"

BASES DEL CONCURS OBERT PEL COMITE ECONOMIC DEL TRE

Primera. Totes les cançons seran inèdites, de sabor popular i desenrotllades sobre un tema d'actualitat en la lluita contra el feixisme.

Segona. Les dimensions no podran excedir de les corrents en el cuplet: dues o tres lletres, a gust de l'autor, i tornada.

Tercera. Les cançons acceptades, segons convingui a l'autor, podran interpretar-se, indistintament, per artistes d'ambdós sexes, i si el dit autor jutgés millor intèrpret per a la seva obra un artista determinat, lliurement el podrà elegir i posar-se d'acord amb ell.

Quarta. Tots els autors de cançons admeses les ensenyaran gratuitament als artistes per ells elegits o designats pel Comitè, i és condició precisa, en presentar la cançó, declarar si compten o no amb intèrprets.

Cinquena. Un mateix autor podrà presentar dues cançons, una per a cada sexe, sempre que compti amb ambdós artistes per a la seva interpretació.

Sisena. Els artistes, a més de la cançó de concurs, en cantaran una altra, de lliure elecció, sense cap relació amb les bases presents.

Setena. Diverses cases comercials d'aquesta ciutat han ofert objectes d'art per crear premis a les cançons que assoleixin el major sufragi del públic i els artistes que les interpretin.

Vuitena. El termini d'admissió de cançons caducarà el proper dia 31 d'agost.

Novena. La música anirà degudament orquestrada segons el nombre de professors que integren l'orquestra que actua al Teatre Circ Barcelonès.

Desena. Les cançons, lletra i música, podran presentar-se tots els dies de cinc a set del vespre, a les oficines del Comitè Econòmic del Teatre, Plaça dels Angels núm. 8.

mirador discret

—LLETRES :: ART :: MUSICA, per Joan Alavedra—

El nou esperit editorial de Catalunya

Per a estructurar, unificant-lo, el règim editorial de Catalunya, i fer que respongui al nou esperit; per a resoldre el problema social gravíssim que planteja l'absoluta paralització dels afers editorials, impressors, relligadors, enquadernadors, repartidors, comissionistes, viatjants, cobradors i personal administratiu.

A proposta del conseller de Cultura i d'acord amb el Consell,

Decreto:

Article primer. La Generalitat de Catalunya encomana a l'«Agrupació d'Escriptors Catalans» l'organització del règim editorial a Catalunya.

Article segon. Es nomena delegat de la Generalitat en l'organització esmentada l'escriptor Francesc Trabal i Benessat.

Barcelona, 26 d'agost del 1936.

El conseller de Cultura, Ventura Gassol.

Les activitats de la F.N.E.C. (U.G.T.)

Ens plau molt poder comunicar l'acolliment entusiasta que la nostra crida revolucionària ha trobat entre tots els estudiants de Catalunya. Ahir publicàvem l'ingrés a la nostra Federació dels estudiants de Granollers. No són sols; també els companys de Tarragona i de Sabadell pertanyents a diverses Facultats i Escoles han constituït Delegacions de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (U. G. T.). Les adhesions individuals són molt nombroses i encoratjadores.

Saludem els nouvinguts i exhortem els que manquen perquè s'integrin dins del moviment totalitari dels estudiants catalans. Ultra la labor d'organització, la F. N. E. C. col·labora a la lluita antifeixista en tots els fronts i s'ocupa de la propaganda internacional de la nostra causa. Aviat publicarem notícies sobre això.

ALS ESTUDIANTS DE VETERINARIA

A fi de constituir la Secció d'Estudiants de Veterinària de la F. N. E. C. (U. G. T.), es convoca per última vegada tots els que creguin un deure pertànyer-hi que es presentin, el dilluns dia 31, a les vuit del vespre, al cap d'Ensenyament Tècnic de la F. N. E. C., Lluís Pironti.

ALS ESTUDIANTS DE COMERÇ

Se'ls convoca per a diumenge, dia 30, d'onze a dotze del matí, a l'estatge social (Pavelló de la Universitat, segon pis), per a donar-los compte de l'actuació del Comitè revolucionari de l'Escola del Comerç.

Ja no existeix el Cercle Artístic de Sant Lluc ni els Amics de l'Art Litúrgic

Amb data 26 d'agost del 1936 ha estat signat el següent decret:

«Per aconseguir que la vida artística de Catalunya respongui en tota la seva actuació i en cada un dels seus organismes al nou esperit que per voluntat popular ha de regir-la,

A proposta del conseller de Cultura i d'acord amb el Consell,

Decreto:

Article primer. Són dissoltes les entitats artístiques de Barcelona «Cercle Artístic de Sant Lluc» i «Amics de l'Art Litúrgic».

Article segon. El conseller de Cultura disposarà la nova estructuració de l'«Associació Amics de l'Art Vell» i l'adaptació de l'entitat «Cercle Artístic».

ELS CORS I ORFEONS DE CLAVE, AL SERVEI DE LA CAUSA ANTIFEIXISTA

Demà, diumenge, al matí, la Federació Euterpense de Cors i Orfeons de Clavé farà una recapta a profit dels nostres germans que lluiten als fronts de batalla contra les forces del feixisme. Les societats corals distribuïdes en grups cantaran les cançons del músic-poeta català Josep Anselm Clavé, autor dels cants del poble, ja que ell les escrivi a profit d'aquell.

El grup de cantaires de la barriada de Gràcia farà sentir els seus cants als llocs següents: Places del Diamant, Rovira i Joanic; carrer de Nàpols; Passeig de Sant Joan; carrers de Torres i Bonavista i places de Sant Miquel i Rius i Taulet.

Grup de Sant Martí, Horta i Guinardó: Carrers de Muntanya, Fresser encreuament a Còrsega; Hospital General de Catalunya; plaça de la Sagrada Família, i carrers de Rogent, València, Marina i Sol i Ombra.

Grup d'Hostafrancs i Sants: Places d'Osca, Erenio i Espanya; carrer de Vilardell; Plaça Fènix; Mercat Nou, carrer de Sants, Galileu i Plaça del Centre.

Grup de les Corts, Sarrià i Sant Gervasi: Carrer de Morales; places de la Concòrdia, Sarrià, Bonanova i Galvany; Diagonal encreuament Casanova, i Provença encreuament Urgell.

Grups de Sant Martí i Poble Nou: Carrers Pere IV, Sant Joan de Malta; Plaça de la Vila; carrers del Clot, Muntanya; Plaça del Clot; Rambla del Triomf; carrers de Marian Aguiló i Wad-Ras.

Grup del casc vell de Barcelona: Places del Palau i Barceloneta; Passeig del Born; places de Sant Agustí Vell, Sant Pere, Urquinaona, Catalunya, del Pi, Francesc Macià i de l'Angel.

Grup de l'Eixample de Barcelona: Places del Pedró, Igualtat i del Teatre; carrer Nou de la Rambla encreuament Sant Ramon; Bretxa de Sant Pau; Pes de la Palla; Plaça de la Universitat; carrer Consell de Cent entre la Rambla de Catalunya i Passeig de Gràcia, i Plaça de Catalunya, Banca Arnús.

Tots aquests grups seran dirigits pels mestres Alier, Voltes, Pla, Casademont, Vilardell, Guasch, López, Brotat, Carbonell i Castells.

Ciutadans de Barcelona: Pels nostres germans que lluiten contra el vergonyós feixisme, contribuïu amb el vostre ajut, perquè així quedi blasmada per sempre més aquesta mala raça, que no té dret a viure ni un sol instant més entre els que estimem la llibertat dels pobles i la dels seus fills.

Als autors i a les editorials

«Palestra» s'adreça als autors i a les editorials de llibres catalans perquè vulguin col·laborar a la formació de la «Biblioteca Catalana d'Eivissa», de la qual han de beneficiar-se tots els eivissians i, en primer terme, les forces expedicionàries catalanes. Els donatius poden adreçar-se a les nostres oficines, de cinc a vuit del vespre.

* * *

La Secció femenina demana a les seves associades de passar per les oficines de «Palestra», a la tarda, de cinc a vuit, Consell de Cent, 331, entresol segona.

LA CIUTAT MARXA

COMISSIO DEL S. R. I. A CATALUNYA

Una delegació integrada per representants del Socors Roig de diversos països ha arribat a Catalunya per a visitar les nostres autoritats i organitzacions antifeixistes i oferir-los la solidaritat dels companys antifeixistes de les seves respectives nacions.

Aquesta Comissió està formada per Emili Bureau, per França; Bruno Steynert, per Bèlgica; Francesco Leone, per Itàlia; Marie Schmitd, per Austria i Bodo Uhse, per Alemanya.

Després d'efectuades les visites que es proposen, seguiran el seu viatge a València i Madrid, a l'objecte de conèixer les necessitats dels nostres lluitadors i de les víctimes del feixisme a tot Espanya i procurar portar amb l'ajuda dels antifeixistes d'altres països el que sigui precís en robes, queviures i materials sanitaris.

JA PODEU CELEBRAR CONFERENCIES TELEFONIQUES

El Delegat-Interventor del Govern de la Generalitat de Catalunya a la Companyia Telefònica, Pere Foix, d'acord amb les organitzacions obreres del Sindicat de Telèfons, ha disposat que les conferències interurbanes de les Centrals de la plaça de Catalunya, Arenes, Travessera i Avinyó, se celebrin a partir d'avui, dia 29 d'agost, des de les vuit del matí a les deu del vespre.

També des d'avui ha quedat restablert el servei al Locutori de l'Estació de França.

ELS EMPLEATS DE LES PLACES DE BRAUS

Són pregats els empleats de les places de braus de Barcelona, d'assistir a l'Assemblea general extraordinària que tindrà lloc demà, diumenge, a les nou del matí, al concert Apolló.

SINDICAT UNIC DE SERVEIS PUBLICS, A TOTS ELS OBRERS I FUNCIONARIS DE LA GENERALITAT

S'assabenta als companys ja inscrits en aquest Sindicat que, per a tota mena d'orientacions sobre la seva marxa i per a retirar llurs carnets, poden passar per aquest Sindicat tots els dies, de nou a una del matí i de quatre a set de la tarda, carrer Nou de la Rambla, 3, Secretaria, segon pis.

ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINARIA

L'«Associació de Funcionaris de l'Ajuntament de Barcelona», convoca a tots els associats a l'Assemblea general extraordinària que se celebrarà demà, diumenge, a les nou del matí, al local del Teatre Nou (Avinguda de Francesc Layret), per tal de tractar assumptes d'interès.

PREC ALS DEPENDENTS

El Sindicat de Dependents de Taulell de la Indústria Hotelera i Cafetera de Barcelona (F. O. S. I. O. (U. G. T.), prega a tots els seus associats que passin per la seva Secretaria (Rambla del Centre, 30 principal), a l'objecte de posar-los al corrent d'un assumpte de gran interès i de molta urgència.

Les hores son: de deu a una del matí i de quatre a set de la tarda.

INTERESSANT PER ALS PATRONS PERRUQUERS

El Sindicat d'Obrers Perruquers (U. G. T.), recorda als patrons que sense excusa de cap mena han d'abonar a més del salari establert per vigents Bases de Treball, l'augment del 15 per cent, decretat per la Generalitat.

I advertèix el que infringeixi aquesta disposició serà severament sancionat.

L'HORARI DE LES LLETERIES

El Gremi de Detallistes per a la venda de llet, assabenta els seus agremiats que per acord de totes les entitats proveïdores de llet al públic d'aquesta ciutat (lleteries i vaqueries), s'ha establert el següent horari de venda:

Dies feiners. Matí, de set a deu; tarda, de cinc a vuit.

Diumenges i dies festius oficials. Matí, de vuit a deu; tarda, de set a nou.

Advertiment important: En l'interval de l'horari acordat per a la venda, queda absolutament prohibit el repartiment a domicili.

El nou horari de venda començarà a regir des de demà, diumenge.

MES MILICIANS AL FRONT

Demà, diumenge, a les sis del matí, sortirà del carrer de Gravina, 1, pral. (estatge del Claustre de Mestres Laics Històrics de Catalunya), la primera Centúria de milicians per tal d'engruixir la columna de Castelló de la Plana per al front de Terol.

SINDICATS D'ARTS GRAFIQUES (C. N. T.)

Demà, diumenge, tindrà lloc l'Assemblea general de la Secció d'Impremta, a les deu del matí, al nou estatge del Sindicat (plaça de la Igualtat, travessia del carrer de l'Hospital, prop de les Rambles).

LA MUTUA DE COBRADORS I MOSSOS DEL COMERÇ

La Mútua de Cobradors i Mossos del Comerç de Barcelona, tindrà Assemblea general ordinària, demà, diumenge, a les deu en punt del matí, al seu estatge social (Moncada, 14, pral.).

Es recomana l'assistència de tots els associats.

El Govern de la Generalitat celebrà ahir un canvi d'impressions

Ahir, a un quart de cinc de la tarda, celebrà reunió el Consell de Govern de la Generalitat, sota la Presidència del senyor Joan Casanoves.

La reunió acabà a les set i a la sortida el cap del Govern manifestà als periodistes que havien tingut un canvi d'impressions i en la resta del temps s'havien despatxat assumptes de tràmit.

PER A DEMA, DIUMENGE

Servei especial de trens dels Ferrocarrils de M.S.A.

El Comitè Central de les línies de F. C. dels Ferrocarrils M. S. A., ens comunica que per a demà, diumenge, dia 30, efectuarà un servei especial de trens que a continuació es detallen:

Sortides d'Estació de França

A les 5'48, i pararà al baixador de la Platja de Castelldefels.

A les 6'40, amb destí a Montgat.

A les 7'03, amb destí a Molins de Rei.

A les 7'06, el qual es perllongarà des de Castelldefels a Garraf i pararà al baixador de la Platja de Castelldefels.

A les 8'00, 8'40 i 9'33, amb destí a Mongat.

A les 9'52, amb destí a Arenys.

A les 10'00, el qual es perllongarà des d'Arenys a Blanes.

A les 11'50, amb destí a Masnou.

A les 12'22, amb destí a Masnou.

A les 14'35, amb destí a Premià.

A les 16'30, amb destí a Masnou.

A les 17'45 i 20'13, amb destí a Badalona.

Arribades a l'Estació de França

A les 7'25 i 9'09, procedent de Mongat.

A les 9'12, procedent de Molins de Rei.

A les 9'41, procedent de Mongat.

A les 9'49, perllongat des de Garraf a Castelldefels.

A les 10'50, procedent de Mongat.

A les 13'00, procedent de Mongat.

A les 13'30, procedent de Masnou.

A les 16'34, procedent de Premià.

A les 17'30, procedent de Masnou.

A les 18'44, procedent de Badalona.

A les 19'26, procedent de Masnou.

A les 19'41, el qual haurà parat al baixador de Platja de Castelldefels.

A les 21'02, procedent de Badalona.

A les 21'15, procedent de Blanes.

Aquest Comitè espera que el dit servei especial tindrà bon acolliment per part del poble de Barcelona.

— ¿El menú del general Franco?

— Macarrons a la "choucroute".

(De «Le Canard Enchaîné»)

Venus Sport Palace Ball
Rda. Sant Antoni, 32: Tigre, 27. Demà, tarda, ball de Societat a benefici de les Milícies antifeixistes.
DUES GRANS ESTRENES

Frontó Principal Palace
Avui, tarda, a les quatre, i totes les tardes:
GRANS PARTITS DE CISTELLA-PUNTA I QUINIELES AMERICANES

KENNEL DE SARRIA
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de cinc, i cada dia,
Grans curses de llebrers

FRONTO NOVEDATS
DEMA, DIUMENGE:
Tarda, a les quatre. A PALA:
AZURMENDI-IZAGUIRRE i contra GALLARTA III-URZAY
Detalls per cartells.

CANODROM PARK
Camí del SOL DE BAIX (Travessera de Les Corts)
Grans curses de llebrers
integrament a profit de les MILICIES.
Tramvies, 7 i 15. Autobusos lletra E

¿Ingressarà "Estat Català" en un partit marxista?

Ens ha estat tramesa la nota següent:

«La data gloriosa del 19 de juliol darrer, assenyala una fita. En aquest dia fineix una època. Se n'inicia una altra. L'ordre de la societat capitalista desaparèix. Les circumstàncies del moment, d'una banda, i la gestió viril de la nostra classe treballadora per l'altra, obliga, evidentment, a la posició de cara a les reivindicacions proletàries. «Estat Català», conscient del seu deure i interpretant el valer de l'opinió que controla, es declarà socialista. D'una manera rodona i clara expressà l'ideal d'aconseguir per a Catalunya una República Socialista.

«Estat Català» esperava el Congrés d'estructuració per a fixar el contingut social que saturaria el seu ideari. Aquesta és la causa per la qual no s'havia pronunciat encara. El moviment feixista, però, i el conseqüent triomf de les forces populars, ha obligat i ha precipitat aquesta declaració.

Bé. Som socialistes. Acceptem les normes marxistes. Compartim els objectius revolucionaris del marxisme.

Altrament, el nostre nacionalisme, que sempre ha estat enfocat de cara a les realitats internacionalistes que les característiques de la lluita proletària estableix arreu del món, i obliga a una col·laboració amb tots els pobles, ens facilita, evidentment, el que nosaltres optem per una posició que anem a fixar.

Això, aquesta predisposició dogmàtica, crea per als militants d'«Estat Català» un problema. Es aquest: El Partit d'Estat Català ha de continuar la seva actuació o bé ha d'ingressar en un Partit marxista, amb la finalitat d'una major eficàcia en la lluita per la consecució del nostre ideal?

Els que signen, entenen que l'esperit conscient dels nostres lluitadors obliga a l'ingrés al Partit Socialista Unificat de Catalunya, la qual cosa fan des d'aquest moment i us inviten a tots vosaltres, companys d'Estat Català, a què opteu per la mateixa posició.

Per la República Socialista Catalana!

Per la Confederació de Repúbliques Socialistes d'Ibèria!

Barcelona, 27 d'agost del 1936. — Jaume Brugat, Francesc Esteve, Llibert Salesas, J. Borrell, membres de la Junta del Casal Central del Partit d'Estat Català. Claudi Esteban, pel Districte setè.»

TELEFONS DE ULTIMA HORA
Redacció 22122
Impremta 14446

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA
INFORMACIÓ · CRÍTICA · REPORTATGE

REPORTATGES-INFORMACIONS-ARTICLES...

Al Guadarrama, el poble es bat amb veritable heroisme

Josep M. Castellví, director de cinema, testimoni de les escenes de primera línia

Alt, forçut, amb mànegues de camisa i l'americana al braç, Josep Maria Castellví ens parla a nosaltres i a un grup de companys. Ve del front del Guadarrama de filmar escenes de la guerra. Abans, però, havia estat ja als fronts de Toledo, Alcalà de Henares i Guadalajara.

Castellví, que ha viscut moments de plena emoció, que ha recollit amb la màquina escenes de primera línia anant a les avançadetes amb els milicians, va seguint el fil de la conversa, que tot el grup de companys escolta amb atenció.

—El més admirable—diu—és l'organització que hi ha al front del Guadarrama. Molta camaraderia, però molta disciplina. Tothom lluita per la República i tothom sent pel general Mangada veritable adoració. Mangada és avui per als madrilenys el que era Macià per a nosaltres. Fins i tot el seu posat místic i el seu parlar tenen una gran semblança amb la figura de l'Avi.

—Deu ésser difícil la lluita, veritat?

—Enormement difícil perquè els rebels estan parapetats en veritables fortaleses naturals. Heu de pensar que tota la Serra està minada i fortificada i que disposen dels millors canons que tenia l'Exèrcit i de gran quantitat de metralladores i municions. Els nostres, en canvi, combaten a camp obert i, no obstant, cada dia s'apunten una nova victòria. No hi ha combat que no es decideixi a favor nostre. Mangada els fa caure cada dia en una nova trampa: és un tàctic de guerra formidable.

—¿Compten amb molta tropa els rebels?

—Amb poca, i la poca que tenen va passant-se cada dia al nostre costat. Els soldats han emprat una tàctica magnífica per a poder fugir. Quan se'ls fa atacar es queden estirats a terra com si estiguessin morts i quan els nostres recuperen el terreny llavors es passen al nostre costat. En un mes n'han passats sis mil. Tenen sort dels reforços que reberen de Burgos, Valladolid i Segòvia, amb un exèrcit format per seminaristes, frares, capellans i feixistes. Avui ja no reben reforços, car l'única ciutat propera que els en podria enviar és Avila, i columna que intenta sortir d'aquesta capital queda desfeta als pocs moments pel foc de la nostra artilleria i les bombes dels nostres avions.

—Tenen avions els rebels?

—Pocs, i dels pocs que tenen ja han estat abatuts al front del Guadarrama. Per cert que l'altre dia estàvem rodant una escena de combat en una avançadeta, quan de sobte un avió rebel passà per damunt nostre fent-nos foc amb les metralladores. Naturalment, els soldats li contestaren amb foc de la mateixa arma i de fuselleria, però l'avió s'allunyava sense ésser tocat. No obstant, tres avançadetes després un soldat que acabava d'arribar al front apuntà amb el fusell i disparà contra l'avió, amb tant d'encert, que féu explotar una de les bombes que portava dessota les ales. Excuso dir-vos que de l'aparell no en quedà ni una mostra.

—¿Creieu que trigarà molt a caure la Serra madrilenya?

—Es difícil de dir. Ja us he explicat abans que aquella gent estan ben parapetats. Gil Robles els va deixar les coses ben preparades des del ministeri de la Guerra. Fins ara els bombardeigs dels avions eren poc eficaços perquè les bombes topaven amb els pins i avets de la muntanya i explotaven abans d'arribar a terra. Dintre de pocs dies això ja no succeirà perquè damunt la zona fortificada hi són llançades cada dia gran quantitat de bombes incendiàries i els boscos cremen pels quatre costats.

I Castellví, com obeint a un convenciment interior que necessita manifestar-se, diu tot seguit:

—No, si no tenen res a fer! Seran aixafats i ells ja ho veuen. Combaten sense entusiasme, desmoralitzats. En el combat se'ls veu mancats de decisió i de moral, que és manca d'entusiasme. Com que no tenen amb què esbravar-se, es diverteixen bombardejant els hospitals de sang. El del Guadarrama l'han bombardejat quatre vegades aquesta setmana. A més estan mancats de menjar, d'elements sanitaris i de municions. Això ho han confirmat els soldats escapats i els ferits que hem recollit del camp. Perquè ells quan es repleguen no recullen ni ferits ni morts. Es més, quan en els seus caus hi ha un ferit una mica greu, ells mateixos l'acaben de matar perquè no el poden guarir. Al revés de nosaltres. Al front madrileny es menja magníficament i el servei sanitari és acuradíssim.

—¿Heu filmat moments emocionants de la lluita?

—Molts, es pot dir que tota la pel·lícula ho són. En infinitat d'escenes es veuen caure els obusos davant l'objectiu i petar les bales a les pedres del costat de la màquina. A Buitrago vaig rodar una escena formidable. A l'entrada del poble hi havia un camió parat al bell mig de la carretera, que no ens deixava passar. Tot d'una sentírem el roncar d'un avió i baixàrem amb la màquina al coll. Era un avió enemic. Ens preparàrem a rodar perquè endevinàrem que l'avió, des del moment que venia tan baix, portava males intencions i, en efecte, llançà una bomba que caigué al costat del camí i en esclatar el camió va fer un bot que va anar a més de quinze metres enlaire. En caure anà a parar contra la façana d'una casa. El nostre cotxe quedà ple d'impactes. Amb una mica més no ho hauríem pogut contar.

—¿Solament heu filmat escenes de la Serra?

—No, també escenes de Toledo i Guadalajara. El film és un documental que desinteressadament filmo per compte de «Izquierda Republicana» i que portarà per nom «Episodios nacionales». De Toledo tinc filmades coses que causaran sensació. Pobre Toledo! Ha quedat esquarterat. El Zocodòver és un munt de runes.

—I el Museu del Greco?

—Es aterrat, com també l'Hospital, la Casa del Greco, el Museu Municipal, Santa Maria la Blanca... Fa pena i ràbia a la vegada. Els militars es parapetaven precisament en aquests llocs per obligar a què enrunessin la part millor de la ciutat. Ells actuaven al crit de «Espanya feixista o Espanya en ruïnes». La nostra entrada a la ciutat fou molt perillosa perquè des de l'Alcàsser feien foc de metralladora contra tothom que intentava entrar-hi. Haguérem de travessar una veritable cortina de projectils, passant el cotxe a cent quaranta l'hora.

—També a Guadalajara hi hagué moments de lluita emocionants, veritat?

—La presa de Guadalajara ha estat l'episodi més gran que ha passat. El poble envaí la ciutat impulsat per un entusiasme heroic. En caigueren molts. Heu de pensar que per entrar havien de travessar el riu amb aigua fins al pit i portant el fusell i les municions a la mà. Les metralladores enemigues feren estralls, però els milicians entraren i es feren els amos. Per donar-vos una idea de com anaren les coses per als rebels, us diré que de tota la guarnició de guàrdies d'assalt i civils solament en quedaren quatre, que des del primer moment es passaren al costat del poble.

—¿També moriren els caps facciosos?

—El poble els afusellà de seguida. Barrera, un altre general i un almirall els noms dels quals no recordo, després d'afusellats foren cremats. Nosaltres encara ho veiérem.

—I Madrid quin aspecte té?

—El de sempre. Si voleu que us sigui franc, us diré que presenta molt millor aspecte que Barcelona. Allà no es veu ningú amb fusells a l'espatlla. Tots els establiments són oberts i els teatres, cinemes, cabarets i dancings funcionen dia i nit. Tampoc no circulen tants autos requisats. Jo en arribar he rebut una forta decepció. Creia que Barcelona, que no té cap front a noranta quilòmetres com el té Madrid, presentaria el seu aspecte de sempre.

—I ara què penseu fer?

—De moment lliurar a Pérez Farràs l'autògraf que per a ell m'ha donat el general Mangada i després tornar-me a reunir amb els operadors Ismael Nieto i Juli Salvador per tornar al front de Madrid. Exposem molt la pell, però farem un documental magnífic. La primera part l'estrenarem dintre de pocs dies a Barcelona, naturalment, a profit dels Hospitals de Sang.

Josep Maria Castellví segueix parlant amb la seva calma característica i en les narracions dels fets dels quals ha estat testimoni posa sempre el comentari just i precís.

Ll. M.

— A la foto del mig: El general Mangada lliura a Castellví l'autògraf que aquest ha dut per a Pérez Farràs — A la foto de sota: Un moment del combat en una avançada. Al costat esquerre es veu Castellví i l'operador rodant una escena

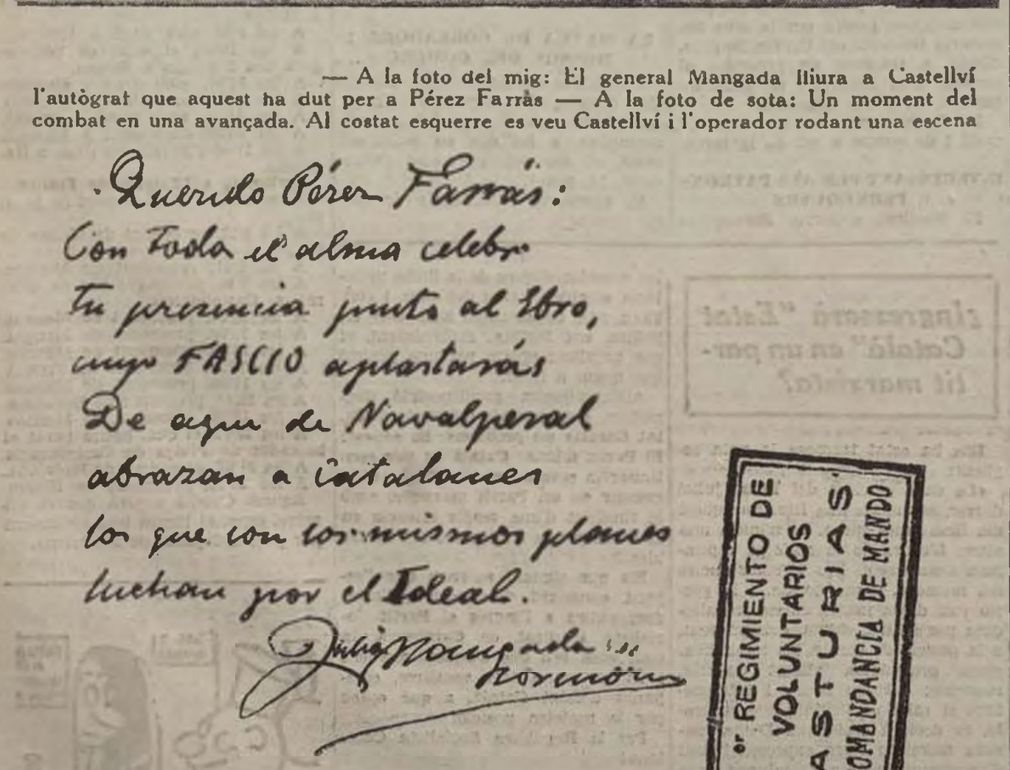

L'autògraf de Mangada a Pérez Farràs

8.º REGIMIENTO DE VOLUNTARIOS ASTURIAS
COMANDANCIA DE MANDO

"Ja ho sap? Els feixistes esquimals són a les portes de Madrid"

Entre la mosca que després de passejar-se amb un posat de bona persona pel vostre cutis us deixa com a record uns quants bacills d'Eberth i una dotzena d'estreptococs i el propalador de rumors —producte característic de la post-revolta—, no hi ha altra diferència que aquest últim té cèdula personal i a vegades una magnífica cara d'idiota, de la qual està alliberat l'esmentat volàtil.

Fixeu-vos que els procediments emprats per ambdós són, en essència, els mateixos. L'objectiu de la mosca en passejar-se por la vostra epidermis no semblarà de cap de les maneres que és el d'obsequiar-vos amb els residus microbians del malalt al qual ha visitat anteriorment. Més aviat hom juraria que l'honrat insecte està únicament dedicat a admirar la dolçor del paisatge, sense cap intenció alevosa. Al propalador de rumors tampoc no gosaríeu atribuir-li cap altra intenció que la seràfica de mantenir-vos al corrent de la marxa dels esdeveniments al país.

Us el trobareu a tot arreu. Hom diria que té el do de la ubiqüitat. I ja tot seguit, després d'un intercanvi de frases banals i rebregades, anirà de dret al gra:

—Ja sap les últimes notícies de la lluita?

—Home, únicament el que porta el diari —confessareu humilment.

—Bah... Els diaris porten el que volen o el que els deixen dir. Ací, entre nosaltres, vostè creu que al front del Guadarrama domineu els lleials?

—Naturalment. Per ràdio han dit...

—Sí, sí... Vagi fiant-se'n. Doncs, perquè ho sàpiga, el coronel Mangada ha estat mort i els moros, ajudats per feixistes alemanys i esquimals són a les portes de Madrid. A més, d'Itàlia han arribat cinc-cents avions i ja ha estat bombardejada València.

—Recristina! Vol dir?

—Ho sé segurissim. I li ho he dit perquè em sap greu que un bon amic com vostè estigui en la ignorància del que passa a Espanya...

I se n'anirà després d'haver-vos fet tallar la digestió. Si haguéssiu tingut la pensada d'escorcollar-lo, hauríeu descobert que als calçotets hi porta brodada l'esvàstica o una flor de lis. L'home és ja la 167.345 vegada que en el que va de jornada ha col·locat aquells «camelos». La seva tasca en l'aspecte de debilitar la moral ciutadana és força eficaç i al cap del dia es retirarà satisfet a descansar, joiós d'haver aportat el seu granet de sorra en la lluita emboscada contra els «canallas marxistas».

La fauna dels propaladors de rumors és copiosa i admet forces subdivisions: Hi ha el qui els fa córrer de bona fe, essent ell el primer convençut de la seva certesa. Hi ha qui ho fa per donar-se to i «épater» els amics. Hi ha qui...

Però no acabaríem mai. N'hi ha tantes espècies gairebé com marques i tireu-lo sota les rodes del tramvia o de l'automòbil que passi en aquell dels resultats, però, tots són iguals de perjudicials, de nocius. Els haveu de témer més que a la nitroglicerina.

I sobretot heu de procurar eliminar-los per qualsevol sistema. N'hi ha un que és magnífic i que alguns amics l'empren ja amb uns resultats meravellosos:

Quan un d'aquests emboscats us vagi donant la llauna pel carrer, com aquell que no fa res, claveu-li dissimuladament una empenta i tireu-lo sota les rodes del tramvia o de l'automòbil que passi en aquell moment. I si sou en un pis, procureu que surti al balcó a admirar el paisatge. I si no...

En fi. Com ja hem dit, hi ha un grapat de procediments...

Rafael GONZALEZ

QUI VULGUI TENIR ARMA HA D'ANAR AL FRONT

TOTS ELS COMPANYS QUE PERTANYEN A LES ORGANITZACIONS SINDICALS I POLITIQUES HAN DE TRAMETRE SEGUIDAMENT A AQUEST COMITE CENTRAL DE LES MILICIES ANTIFEIXISTES DE CATALUNYA, EDIFICI DE L'ANTIGA CAPITANIA, TOTES LES ARMES LLARGUES I ELS FERMALLS DE FUSELL I MOSQUETO QUE ES TROBIN A PODER SEU. EN EL CAS QUE NO ES VULGUIN DESPRENDRE DE LES ARMES, HAN D'ALLISTAR-SE TOT SEGUIT PER A ANAR AL FRONT.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES